

કીર્તનાવલી.

નાદના શ્રી હાટકેશ્વર મહાદેવનું મહાત્મ, નગ-
ડ પંચતર્થિ મહાત્મ, કાશીવિશ્વનાથ પંચ
થિ મહાત્મ, અંબિકા મહાત્મ વિગેરે.
નવસાલ મંડળી સમસ્ત.

બનાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
દલે ઘાલાભાઈ ભગવાનજી.

અમદાવાદ મધ્યે

નું હવેલીમાં અમદાવાદ પુનેટેડ પ્રીટીંગ અને
પ્રેસ એજન્સી કંપની "લિમિટેડના પ્રેસમાં
રાણછોડસાલ ગંગારામે છાપી.

સને ૧૮૭૯.—સંવત ૧૯૩૫.

કીર્તિત આઠ આના.

(કોપી રાહટ કરાવી છે.)

૧૨૨૫
૨૨૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કાપીરાઈટ વિભાગ]

અનુવ્રણ

કિંમત

પ્રથમ પ્રાંતિકાવલિ

સર્વો ક

પ્રસ્તાવના.

હાલમાં અમદાવાદ મધ્યે વડનગર પ્રાન્તલુના સ્ત્રીમાં-
આશરે દસ વર્ષથી હાટકેશ્વર નવલાલ મંડળી સભા સ્થા-
પેલી છે તે ફક્ત પોતાની સ્ત્રીના મેમ્બરો છે. તે સભા મંડ-
ળીમાંથી હાલ બે પુરુષ ગુજરી ગયેલા છે તેથી વેરાઇ ગયેલી
છે પણ એ નવલાલમાંથી હમેશા શ્રી હાટકેશ્વર મહાદેવ દરશન
કરવાનો નીયમ રાખેલો છે. પણ તે નવલાલની કુંપનીએ હાલ બે
વર્ષથી શ્રી હાટકેશ્વર મહાદેવમાં ખોતળની જાળીયો ને માતાજીના
ગોખ, બાહાર કઢેરો ને દ્વાર વિગેરે પોતે કરાવ્યું છે. ને તે મંડળીયે
રૂપાનો ભંગલો કરાવ્યો છે. ને હાથરૂ પાસે વિનંતી કરીયે છીયે
જે હે હાથરૂ પુરણુબ્રહ્મ પ્રકાશીત તારી કળા કોઇ મૂલ્ય પાર
પામતું નથી ને પામનાર પણ નથી ને તરણાનો મેરૂ ને મેરૂ
નો તરણુ એક પળમાં કરી નાખે છે; આ મંડળીના સર્વે
આગળ તરણુ જેવા હતા, પણ પુરવના જે હાટકેશ્વર મહાદેવ
સ્થાપીત કરેલાં તેજ હાલમાં પણ એજ નામથી અગર વડ-
નગર નાગર પ્રાન્તલુના હાટકેશ્વર મહાદેવ એ નામથી ઓ-
ળખાય છે પણ નીચે મારી ઘણો અલ્પ બુદ્ધિથી રત્નતીયો કરી
ને તે જગાનું આખ્યાન કરેછું. તે આપ સંદેખો સર્વે સુ-
જ્ઞાનો ધ્યાન આપીને વાંચશો એવી હું આશા રાખું છું તે
થી દરશન કરવા આવશો.

આ સોપડીની કવિતામાં તાજ માત્રા વિગેરે મારી બુલ

ચુકથી પડી હશે પણ વાંચનારને સુસ થઇ સુધારી લેશે
એવી આશા રાખુ છું.

આ લઘુ ગ્રંથની ચોપડી બનાવવાનું કારણ એ છે કે મ-
જકુર નરલાલ મંડળીએ વિનંતી કરવાની જે તમે આપણી
સભાને મેમ્બરો મળી આપણી સાતીમાં શ્રી હાટકેશ્વર મહા-
દેવ વિશે તમારી જુદી પ્રમાણે આખ્યાન કરો ને તે વાસ્તે
મે આ લઘુગ્રંથ કર્યો છે તેમાં જુલ ચુક હોય તે માફ કરશે.

આ ચોપડીમાં શ્રી હાટકેશ્વરની મુતી, નગરખંડ્યાવા,
ને કાશીયાવા ફક્ત લખેલી છે ને અંબીકાનું પણ લખેલું છે.
શાથી જે કોઇ પોતાના ઇષ્ટનું આરાધન હમેશ નર નારીઓ
સ્તુતી કરે માટે જુદા જુદા રાગમાં આખ્યાન કર્યું છે તે વાં
ચી શ્રી હાટકેશ્વરને સાષ્ટાંગ દંડવત કરવો એજ વિનંતી.

શ્રી મહાદેવજીની પુજા શોડષોપચાર શંકરાચાર્ય કૃત
અને ચિંતામણી પાર્થિવેશ્વર પણ તે પુસ્તકમાં છે ને માનસી
પુજન પણ છે ને શીવ રહસ્યોક્તરદ્રી નમક ચમકની છે એનું
એક પુસ્તક છપાવેલું છે તે જો પુજનની ગરજ હોય ને ધ-
શ્વરની આરાધનામાં રહેલું હોય તો તે મારી પાસેથી મળશે.

સેવક

બાલાજી ભગવાનજી સહી.

॥ श्री ॥

श्री हाटकेश्वर पंचतीर्थी महात्म. काशीजंङ

पंचतीर्थी महात्म अमदावाङना वड-

नगरा नागर आह्मणुना हाटके-

श्वरना गरया तथा माता

जुना गरया आरा

सुरी महात्म

वगेरे.

भंगणा चरणु.

गालु गालु परि वारं धारं के जौरिहारं गिरिवरधर सारं
योगलि चक्रधारं, लवणल परिवारं दुःख दारिद्र्य हारं
गालुपति भलि वंदे वक्तुं डावतारं. ॥१॥

कुहो

शंभु सुतने विनयुं, सरस्वती लागु पाय;
पुष्टि व्यापो अंतर विशे, ज्ञानदंभाछि सहाय. १
बाहु अहोनि माहुरी, भजुछु उर भांय;
लागीछि वणी तन विशे, गति न जालु कांय. २
भाज्य छे मनमा करो, वार न लाजे लेरा;
इछा हरिनि यछि हवे, न लावो तम परवेश. ३
पाय पडिने करुअर, जीव करो उद्वेसास;
शिवसक्ति छछा यछी, अमदावादमां पास. ४

(૪)

પ્રભાત.

જાગ્યાં શિવશકિત આજ, પ્રાત ભયો સ્વામી,
 યુજન કાળ અમર સહુ, વિનવે શિર નામી. ટેક.
 પ્રાતુરાકાળ આજ ભયો, ઉઠીયે દાસ જાણી,
 કરગરીને વિનતિ કરે, કૃપા કરો ભાવ આણી. જા. ૧
 ધ્યાન ધેરે પ્રદ્ધા ઇંદ્ર, નારદ ગુણ ગાઇ,
 વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર વેદ, ઉમંગ ઉર પાઈ. જા. ૨
 આશ પુરો મનની નીજ, જય જય ત્રિપુરાશી,
 ખાળાને નિજ કરૂણા કરો, હરિહર શકિત ભારી. જા. ૩
 નાગર સહુ ગુણ ગાય, ભાવ ઉર આણી,
 કર જોડીને વિનતિ કરે, કૃપા કરો શુભ પાણી. જા. ૪

નગરવંડનો ગરબો.

નહી આપુ હો નંદજીના લાલરે, મહિડાં મારારે એ રાગ.
 એક રોહર વૃક્ષનગર ગામરે, ચારજીગ કેરેરે;
 શોભે હટકેશ્વરનું ધામ, શીખરખંધ દેહરે રે ૧
 નગરખંડ મહાત્મા પારરે, કૈલાશ વાસીરે;
 સર્વે લોકો ચતુર ગુણ ગાય, શુભ સ્થળ વાસીરે. ૨
 તિરથ દેવ નગરમાં અપારરે, ત્રણસે ને સાઠરે;
 ધર્મ અર્થ કામ કૃણ થાય, મોક્ષનો ઠાઠરે, ૩
 એક રોહર સુંદીરછે પોળરે, કહુ ગુણ માતારે;
 એક છેરે પ્રથમ નવી આજ, છે તેનિ સાથરે. ૪

- શોભે હટકમણી દરબારે, બાંજુ બહુ શેવેરે,
 શેઠ રવિકર્ણ કીધો સણગાર, રવેશ્વર દેવે રે. ૫
- ઉત્તર દ્વારે ભૈરવ હનુમાનરે, પુર ઉમીયાય રે,
 સત ધારી શેવા કૃષ્ણ ધામ, મહાકૃષ્ણ થાયે રે. ૬
- ગયા ઠોઠો વિષ્ણુપુરી સ્નાનરે, અંગ સુધ કીધારે,
 સોમનાથ મૃગેશ્વર દેવ, દરશણ દીધારે. ૭
- ભેશરોડ કોટેશ્વર દેવે, અંબાવ્ય માતારે,
 ખોડીયાઈ કરે જોની શેવ, અંગ રંગ રાતારે. ૮
- અરજીન બારી આશાપુરી માતરે, શંખ તીરથ આરોરે,
 શીવ અચળેશ્વર મહાદેવ, ધ્યાનમાં ધારો રે. ૯
- કૃષ્ણઆરો સમેલા તીરે, સુંદર સારે,
 બ્રહ્મા સ વિત્રી દેવળ આધીન, વૃત કરે નાર રે. ૧૦
- બીજા ઘાટ મનોહર બારે, શોભા સારી રે,
 ત્યાં તો પાંજી ભરે પનીયાર, ગાગર શીર ધારી રે ૧૧
- આરે આંબાનાં વૃક્ષ રસાળે, રાજ સુંદીર સારે,
 શીવનાથ ગોકર્ણ સનેશ, પાળે ખોખા ગણેશ રે. ૧૨
- તિર્થ વિશ્વામિત્રી મહીમાયે, ધણો શો કહીયે રે,
 ત્યાં તો સમ રૂપીની પુજા થાય, દરશણ જાણે રે. ૧૩
- અમરપોળે કુશળીયા ગણેશરે, અમર થઈ આધરે,
 બળદેવ અંબાવ્ય વાસુદેવ, માતા વેહેરાધરે. ૧૪
- ત્યાંથી આદ્યા સમેલાની તીરે, અંબાવ્ય માતારે,
 મહાદેવ ત્રંબકેશ્વર ધામ, બહુ ગુણ ગાતારે. ૧૫

મહાદેવ શંભુ હેમતેશ્વરે, મોરલી વાળે,
 ત્રણ તળાવ પુસ્કર વાસુદેવ, રાજે રસાળે. ૧૬
 પ્રેમે નાહ્ય કોડ જાય સુખી થાયે, વ્યખન ત્રવેળીરે,
 મહાદેવ હટકેશ્વર નામ, સ્વર્ગની નીશાનીરે. ૧૭
 પુઠ પુજા પીઠોરી પોળે, ગુણ બહુ ગાયુરે;
 દેવી ચિત્રેશ્વરીની કૃપા સોળ, ગામ જંને વાશુરે ૧૮
 કશ્ત વિષ્ણુ રાચે ખોળા માંદિરે, ગરુડ સામોરે;
 સિદ્ધનાથ મહાદેવ ત્યાંય, વિશ્નુ વ્યનામોરે. ૧૯
 માતા પીઠોરી વ્યંખા વાસુદેવે, મહિપ મદની ગણીરે;
 શોભેછે અષ્ટ ભુજાય, વાસ સીંહ વાહનીરે. ૨૦
 મહાદેવ ઓમકાળા નામોરે, કાળા વાસુદેવે;
 પાસે રણુછોડરાયનો ધામ, જદુરામ શેવેરે. ૨૧
 સમે સમે પુજનનો શોખેરે, સદાયે આનંદેરે;
 સામો બહુચરામાઈનો ગોખ, બાળમુકંદેરે. ૨૨
 સર્વે તીરથ અધિક મહીમાયેર, ગવરીનો કુંડેર;
 આવે કાશી ગંગાનો ખાળ, સંન્યાસીનો દંડેર. ૨૩
 પ્રેત મોક્ષ થાય પળ માહીરે, કીધે સરાદેર;
 નાહે ભવનાં પ્રાશ્વિત જાય, મહિમા એ ઘાટરે. ૨૪
 ત્રેઠ ગવેશ્વર મહાદેવે, ગવેશ્વર કહીયેરે;
 રામનાથ વ્યજેપાળ દેવ, દરશણ જાણ્યેરે. ૨૫
 પાસે સહસ્ર તીરથ સીતારામોરે, નાહે કૃષ્ણ થાશેરે;
 કદમ છાયા દાનેશ્વર ધામ, જાણીયે કૈલાશેરે. ૨૬

ગામ કોણે ચમતકાળી માતરે, જેનો પરતાપરે;
 ગામ નામે ચમતકાળી ગાય, માહા કવી આપરે. ૨૭
 દેવિ દુર્ગા શીળવે આધરે, પુણ્ય પ્રેમેરે;
 લવેશ્વર કુશેશ્વર જે ભ્રાત, દર્શણ નીમેરે.
 મોઢવાડે મોઢેશ્વરી માતરે. સીતળા માતારે;
 શીતળ કરે બાળકનુ ગાત્ર, સતી સોહાતારે. ૨૯
 તીરથ પંચા શરોવર પાળરે, ચામુંડા શઙ્ગેરે,
 ત્યાંતો દેવળ છે મહાકાળ, કોટી રૂદ્ર છાજેરે. ૩૦
 ભગુ તીરથ ઉપર ભીમનાથરે, મહા માર્તીરે;
 જાળેશ્વર ચમરેશ્વર આપ, શીર છે વિભુતીરે. ૩૧
 જે કોઈ શીવ થાયે આભોમરે, નાવે ગર્ભ વાસરે;
 ચમ કલેછે વૈમાનવાળા, ચમર આ વાસરે. ૩૧
 સર્વે તીરથ અધીક મહીમાયરે, જામના ગંગારે;
 ચમર થાય ચમત કુંડ નાહે, સતી સો રંગારે. ૩૨
 દેવી બહુચર હરિહર કાળીકાયરે, નગર માંહીરે;
 ચમતોળે અસાડ દેવીમાત, તીરથ છે સહીરે. ૩૩
 આગળ દેતે થાપ્યા દેવ થોકરે, સહ્યે પુરોરે;
 ત્યાંતો વરયા છે મધ્યમ લોક, કરેમ અધુરોરે. ૩૪
 એક પંચ કોશી મહાદેવેરે, લાખેશ્વર કહીયેરે.
 બાંણુ ગંગાની નિત્ય કરે શેષ, ચામુંડા વખાણેરે. ૩૫
 એક પિંડીકા તારણુ તળાવેરે, પિંડ ત્યાં તરીયારે;
 કીધાં સરાદ આણી મન ભાવ, પિત્રી આધરીયારે. ૩૬

- સામો લક્ષ્મીનાશયણુનો ધાંમરે, સમેળા પાળરે;
રામ મંદીર બે કોરા સાર, રાજ રસાળરે. ૩૭
- ગોલવાડે મહાકાળીનો મઠરે, માતોરે માતારે;
જુલે મામરે કુંજરીનો ઠઠ, શંખ નારણુ ગાતારે. ૩૮
- સોમનાથ ઉપાસે સજાઠરે, મે પોળ મધરે;
જેને અંખા બેસારીછે પાસ, પાંચમ સુદરે. ૩૯
- દેવી ગડગડ ને સીતળાયરે, સ્થાપીયાં પાસેરે;
પંચ વાંમીક વ્યોછવ થાય, વૈશાખ માસેરે. ૪૦
- સુદ પુનમ જઠને મહાકાળીરે, જાગરણુ કરશેરે;
પાંમે પંચાયણુ લક્ષ્મી રસાળ, નવેનિધી ભરશેરે. ૪૧
- ક્ષેત્રપતી હટકેશ્વર ધાંમરે, પીઠ જોઈ તંનરે;
ભાવે જાયે“નર” જે જીવી, તેને ધનધનરે. ૪૨
- પુરશોભા ધણી ચોપાસરે, સમુદ્ર ભરીયારે.
આવણુ મેળા ચાર ચાતુર માસ, પ્રેમના ભરીયારે. ૪૩
- જેવો કાશી ખંડ કેહેવાયરે, નગર ખંડ એવોરે;
સીધ ક્ષેત્રનો મહિમાય, દારિકાના જેવોરે. ૪૪
- નાગર બ્રાહ્મણુને નાગર વૈશરે, શીવના ઉપાસીરે;
ખીજ વણુ અઢાડ સુગ્ગણુ, વડનગર વાશીરે. ૪૫
- એક મુરખ ભેરા પુઠે ધાયરે, ગાંમ પુઠે ફરતોરે.
તેને સિધી આપી મહીમાય, કવીતા કેહેતોરે. ૪૬
- જેણે વ્યગ્ગણુ કરી પ્રદક્ષણાયરે, તે ફળ લઈયેરે;
ભાવ કરી તીરથમાં જે તાહાય, તેનુ ભાગ્ય સુ કહીયેરે. ૪૭

(૯)

હેવા ચોવીસ હજાર છે ગ્રંથરે, સર્વે તીરથ જોઈરે;
રહા ગુપ્ત પ્રગટ હજાર, વેદની માહીરે. ૪૮
બીજી વાળ્યો કુવા છે અપારે, તામ કોઈ ન જાણેરે,
રહા ગુપ્ત પ્રગટ અપાર, વેદ વખાણેરે. ૪૯
આ ગરબો શીખે સુણે ને ગાયરે, તીરથ કરતારે;
તેની આશા પુરે મહાદેવ, પ્રદક્ષાણા કરતારે. ૫૦
દાસ બ્રાહ્મણ કહે જદુરાંભેરે, ગરબો ગારેરે;
શીવ શક્તિ પુરે તેની આસ, સર્વે સુખીયા થારેરે. ૫૧

રહેવાથી વડનગરમાં, ઓગોડ બ્રાહ્મણ જદુરામ મહા-
રાજમુખ્યંદ મહારાજજીએ બતાવ્યો છે.

કાશીવિશ્વનાથ પંચતિર્થ પ્રારંભ:

ઉપર પ્રમાણે રાગ.

રૂદે ધ્યાન ધરો કાશી નાથરે, ગંગાનુ સ્નાનરે;
સ્નાન કરીને પુજન થાય, થાયછે સ્નાનરે. ૧
પ્રથમ ગણપતી કેરૂં ધ્યાનરે, ધરૂંછુ ભાવેરે;
ભજો માત સરસ્વતી મન, ધ્યાન બુદ્ધિ આવેરે. ૨
પ્રથમ સમરૂં વિશ્વ નાથરે, ચરણ કમળ શેવરે;
તેથી ભવનું સંકટ જાય. સુખ આપે તેવરે. ૩
મુક્તી પુરીછે કૈલાશરે, ભુમીપર કાહાવેરે;
સંગ ગંગાજી રાખ્યા પાસ, શોભા બહુ કાહાવેરે. ૪

- વેહે ધનુશાકરે ગંગરે, શોભા દ સારીરે;
 ત્યાં આપેછે સહુ દેવ, સ્નાન કરે ભારીરે. ૫
 એશી વરુણા મધે ગંગરે, સુખ ખહુ આપેરે;
 કરે સ્નાન જઈને ત્યાંય, દુઃખને કાપેરે. ૬
 મુંદરયાટ અનોપમ સારરે, સ્ફાટકની શીડીરે;
 મહા મુની વસેછે ત્યાંહય, રહીયે ભુજ ભીડીરે. ૭
 આહ્વાણ કરેછે ત્યાં સ્નાનરે, પીતાંબર પેહરીરે;
 યોજે ખેડા ભભુતી અંગ, ગંગાત્રક ઘેરીરે. ૮
 થાયે વેદ તાણા ખહુ ધોષરે, ઇંદ્ર પુરી પોચરે;
 મુની વખાણે કાશીનાથ, સુણી અમર સાચરે. ૯
 સર્વ શીવ દેરાં ખહુ સાથરે, શોભા કહુ તે તણીરે;
 કંચન પતરે જડીયાં સાર, શીખર છે લીલમણીરે. ૧૦
 કુખે એક સ્વરૂપ છે માતરે, ચાર ભુજ ધારીરે;
 પેહરયાં ચરણા ચોળીસાર, જાણુ બલીહારીરે. ૧૧
 વેળી કેશછે ચોટલો સારરે, શોભે ચાણીયોરે;
 કેસ કુલેલ ઘાલ્યા હાર, મોતીને મણીયોરે. ૧૨
 નીલવટ કેસર છે આડરે, ત્રીભુવનીયાં ગાલેરે;
 નયનેસરમાં રૂંદો રંગ, લીધો છે લાલેરે. ૧૩
 કંઠે ધરણા પેહરયાં સારરે, નેપુર ચરણ વિશેરે;
 ધારણુ કરયાં છે ગંગ, જટામાં ઘસેરે. ૧૪
 ખેડ કુંડળ ઝબુકે કાનરે, શોભે ખહુ લેકેરે;
 ગુલામ પુષ્પના હાર, ખરાસ અંગ ગેહકેરે. ૧૫

- બાંહે બાળુબંધ છે હાથરે, શોભેછે મુડોરે;
 જોણે ગંગાજી પર્શ ન કોધ, તે નર ભવ મુડયોરે. ૧૬
 ચરણ ગળામાં છે આણુવટરે, કરે કનક કડોરે;
 સીંદાસન કુંદનના છેહ, તેમાં રતન જડ્યાંરે. ૧૭
 એક ભુજામાં કમળ કુસરે, બીજે વર આપેરે;
 ત્રીજે અમૃત છે કુંભ, ચોથે ભવ કાપેરે. ૧૮
 મેઘાડંબર શોભે છત્રે, ઝહાંન્વી શીર ઝાજેરે;
 ભુમીપર પધાર્યાં આપ, પતીત જન કાજેરે. ૧૯
 મણી કર્ણીકા કરી સ્નાનરે, સમ્પાવન જહંચેરે;
 વિશ્વનાથનુ પુજન કરી, ભૈરવ શીધ યજ્ઞેરે. ૨૦
 તારકેશ્વર મહોદેવરે, મુક્તીદાન આપેરે;
 ભાગીરથી ભવ કુખ કાપી, શીર હાથ ધાપેરે. ૨૧
 શંભુ શઘરાશીવ ભજતારે, પંચ કોશી જીવુરે;
 હરિગુણુ ગાતાંને સુણતાં સાથ, એશી સંગમ નાવુરે. ૨૨
 જગંનાથ છે મોટો દેવરે, કદમેશ્વર જૈયેરે;
 કરી સ્નાન સંધ્યાદીક ત્યાંહ, વાસો એક રહીયેરે. ૨૩
 બીજે દીવરા ભજતાં શિવરે, ભીમચંડી જૈયેરે;
 કરી સ્નાન સંધ્યાદીક ત્યાંહ, વાસો એક રહીયેરે. ૨૪
 ત્રીજે દીન તે ભજતાં શીવરે, રામેશ્વર જૈયેરે;
 કરી સ્નાન સંધ્યાદિક ત્યાંહ, વાસો એક રહીયેરે. ૨૫
 ચોથે દીન તે ભજતાં શીવરે, કપિલાશ્રમ જૈયેરે;
 વણુનુ ત્યા કરી સ્નાન, વાસો ત્યા રહીયેરે. ૨૬

- પંચમે દીવશ ભજતા શીવરે, જવગણુપતી જ્યેરે;
 રૂપે જવ ધન વેરતાં જ્યે, વરણામા નાહીયેરે. ૨૭
 સંગમેશ્વર ત્રિજોચનરે, પંચ ગંગ માતારે;
 જજે મિંદુ માધવ છે સાથ, અનાથના નાથારે. ૨૮
 પુનરપી તે જવ ધન વેરતાંરે, સમ્પાવન જ્યેરે;
 ચરણુ કમળ તે શીશનમી, સુધ પાવન ઘેરે. ૨૯
 મણી કણીકા કરીયે સ્નાનરે, દીન ધન જાણીરે;
 યિત્તી ચંદન અક્ષત પુષ્પે, શીવ પુજે પ્રાણીરે. ૩૦
 વિશ્વેશ્વર વૃક્ષ કાળરે, દક્ષ પ્રજાપતીરે;
 અદ્ય મૃત્યુ હરે શીવ ત્યાંહ, લક્ષીતા માતાજીરે. ૩૧
 રત્નેશ્વર માણિક છે સાથરે, અષ્ટ ભૈરવ દેવારે;
 પાપ ભક્ષ હરે શીવ ત્યાંહ, કૃપા સિંધુ એવારે. ૩૨
 મંગળાગવરી છે માતારે, અષ્ટ ભુજ દેવીરે;
 વક્ત્ર દેવ છે ગોપાળ, મજી ભક્તી લેવીરે. ૩૩
 શેવો સેજ વામ દેવરે, શંકર છે ભૈરવપતીરે;
 મંગળેશ્વર બુધેશ્વર સાથ, શંભુ છે નાગપતીરે. ૩૪
 હરિચંદ્રના છે દેવરે, વિંધ્યવાસિની માતારે;
 સંકટ હરણી માત, સિદ્ધેશ્વર દાતારે. ૩૫
 મણી કર્ણીકા કરે સ્નાનરે, પશુપતી સુખ કરતારે;
 માર્કંડેશ્વર નંદકેશ્વર, તે દુઃખ હરતારે. ૩૬
 શાને પુજન કરીયે પ્રીતરે, પરણામ કરવોરે;
 મુક્તિ મંડપ શંભુ શીવ, માયા ભય હરવોરે. ૩૭

- લક્ષ્મીનારાયણ દેવરે, જૈ દ્વારે ઉભારે;
મુક્તી પુરી હરિહર રાય, ત્રીશુળને આધારે. ૩૮
- હવા મુક્તેશ્વર છે દેવરે, ગૌરી ગુણવંતારે;
આનંદ રસ ખડુ થાય, કાશીખંડ સુણતારે ૩૯
- હંડ પાણી પુજન કરી જાઓરે, વિશ્વેશ્વર શેવારે;
પંચ ઉપચારે ધરો ધ્યાન, અભેવર લેવારે. ૪૦
- કોઈ નાચેને કોઈ ગાયરે, કોઈ તાળી પાડેરે;
નાટારંગ કરી શીવપાસ, લાડ ખડુ લાડેરે. ૪૧
- જૈ રણમુક્તેશ્વર દેવરે, નકુળેશ્વર જાવુરે;
કળીકાળ છે સામતા ત્યાંય, સુખીયા થાવુરે. ૪૨
- અંત પુરેછે અંતપુરણાયરે, માત ત્યાં પાળેરે;
ધુંડીરાજ મહાદેવ ત્યાય, ત્રીવિધ તાપ ટાળેરે. ૪૩
- શાક્તી વિનાયક નમીરે, પંચ ધુંડી દેવારે;
કોટીલીંગ છે ત્યાં મહાલક્ષ્મી, કેદારની છ શેવારે. ૪૪
- દશ સુરજ લોભારઠઠીકરે, દરશણ કરીયેરે;
વિનાયક આદીક છપન, પ્રણવુ પ્રેમ ધરીયેરે. ૪૫
- ત્યાં દ્વાદશ જોતીલીંગરે, ખેતાળીસ છે વળીરે;
ચતુર સટમાયોગી સીધ, ધરેછે મન રળીરે. ૪૬
- વિશ્વનાથ છે કાશી સીધરે, ઈશ્વરી ગંગીરે;
બેદ વાસ નગરમાં થાય, હરિના સત સંગીરે. ૪૭
- કાળ કૃપાળી અષ્ટલોગરે, પ્રણામ જૈ કરવુરે;
અગ્નેશ્વર હૃદયેશ્વર દાદ, સંભુનુ ધ્યાન ધરવુરે. ૪૮

- કરી પંચ પુષ્કરનુ સ્નાનરે, સત્ત રૂપી જોયેરે;
ચક્ર ગેશ્વીશ્વર આગળ હર, હાજર થયેરે. ૪૯
- એકાદશ છે મહાફરે, પાપ મોચન નાહાવુરે;
ચક્ર પુષ્કર્ણીના સ્નાન, ગદગદ કંઠ થાવુરે. ૫૦
- સ્નાનદશા સમેધના પ્રેમરે, સુર ધરી કરીયેરે;
હંકેશ્વર મહાદેવ, દશ પ્રાછીત હરીયેરે. ૫૧
- જોઈ ઉચાં મંદીરને માળરે, સોભા ખહુ દિસેરે;
દીપદાન વેળા સહુ જાય, ગંગામાં હિસેરે. ૫૨
- કરી સત્ત પુરી પ્રણામરે, હરશ ધરી કરીયેરે;
પ્રદક્ષણા ભાવે સહુ, નગર તણી ફરીયેરે. ૫૩
- અંતરગ્રહી અવગાહન માયરે, શીવ સર્વે વશીયારે;
કાશીખંડ જે ગાશે રોજ, હરિજન તે રસીયારે. ૫૪
- હવે પંચ કોસીની વિધરે, પુરણુ તો થઈરે;
અમરા મરણુ સૌજન્ય, નરે અમ સહુ લહીરે. ૫૫
- ખીજ સોજશે યાત્રા ગાયરે, વારાણસી ફેરીરે;
તે કીધી છે નરનેનાર, પુનર ભવની ફેરીરે. ૫૬
- જે ગાય નરને નારરે, સુણુસે સ્નેહ ધરીરે;
ધુંડી રાજ ગંગામાત, તેડાવો પ્રેમ કરીરે. ૫૭
- કાળો ઘેલો થઈને ગાવુરે, ગુણુ શંભુ તજ્યારે;
સુરત કરજોને ખહુસાર, આધાર છે તમતણારે. ૫૮
- હુ માગુછુ અટલુ આપરે, દેજો મુક્તિરે;
ગંગા શંકર કાશીનુ ધ્યાન, કુદર્લભ દેજો ભક્તિરે. ૫૯

આશ પુરોને વિશ્વના નાથરે, આજ્ઞાજી ગાયેરે;	
શીર રેહેજોને ઉમીયા ધરી, નાગર ગુણુ ગાયેરે.	૬૦
કાશી નય રહ્યું છે આજરે, સંકરના ત્રિસુજેરે;	
શંગ આવે અરોડે વર્ણુ, સર્વેને તે પાંખેરે.	૬૧
કરે પંચ તીરથી આ ગાધરે, દુઃખ સહુ વાંખેરે;	
અંતે કૃપા કરે જગદીશ, કૈજાશ તે પાંખેરે.	૬૨
એના ગુણુ ગાયે ગંભીરે, રેવે છે નિત્યેરે;	
મંત્ર વાંસીત કૃષ્ણ થાય, આરાધે પ્રીત્યેરે.	૬૩
ગૃહ ભુતતો ન રહે કાયરે, ગુણુ એના ગાતારે;	
સુખી થાયછે દીન રાત, મંગળ સહુ થાતારે.	૬૪
કરજોડી આરાધો ધરીરે, પુજન કરો સારે;	
અંતે પામે છે સ્વર્ગ નિવાસ, હેલુ સહુવે ધારયુ રે.	૬૫
રૂડો દીસેછે. મહા માસ સારે, સુદ્ધ અન્નવાળીરે;	
પુરણુ કરૂંછુ તે ગુરુવાર, અષ્ટમી રસાળીરે.	૬૬

માતાજીની તિથિયો.

આરાસુરીના દીન રૂડા આબ્યારે,	
આ લોકોને ઉમંગે ઝવેરા વાબ્યારે.	
પડવે પેહેલી પ્રીત માતશું લાગીરે,	
મને મળવા થયો ઉમંગ આનુરતા જાગીરે.	૧
ખીજે મન ખહુ થાય મુખ તાર જોવારે,	

- મારો પ્રાણુ રહ્યો તુજપાસ, સુખ બહુ લેવારે. ૨
- ત્રિજે દરખ ના માય, આંખલડી દેખીરે;
- તાર શરીર શોભેછે આજ, નયણુ નીરખીરે. ૩
- ચોથે ચંદી માત, ચતુર બહુ શાણીરે;
- તુને મોહોયા છે સહુદેવ, વેદે વખાણીરે. ૪
- પાંચમે પુજા થાયછે, બહુ સારીરે;
- તે દરશણુ કરવા જાયે, નરને નારીરે. ૫
- છઠે છાની વાત, કોહોને કહિયેરે;
- મને ઈષ્ટ ધણેરૂં થાય, ક્યાં સુધી સહીયેરે. ૬
- સાતમે સાંરી વાત, માતની લાગેરે;
- મને અંગ ઉમંગ ના માયે, વાણંત્ર બહુ વાગેરે. ૭
- આઠમે અજ્ઞાઈ મા, રક્ષા કરજોરે;
- મારા સર્વે તરેહનાં દુઃખ તમે તો હરજોરે. ૮
- નોમે નવ દુર્ગા, આરાસુર ભટકેરે;
- તમે આપોની મારે ઘેર, જમવા લટકેરે. ૯
- દશમે આણુંદ થાયછે, બહુ માડીરે;
- પારણાં કરવા સહુ સાથ, આવો દાડીરે. ૧૦
- અગીવારશને દીન, દરશણુ ધોનેરે;
- હું થું કહું વારમવાર, કૃપા કરો મુજનેરે. ૧૧
- બારશે બહુચર માત, કાળી સારીરે;
- મને દરશણુ ધોની આજ, હરમાં ધારીરે. ૧૨
- તેરશે તુજજા માત, સાથે ભવાનીરે;

હું કહુંહું એકજ વાર, વાત સુણો છાનીરે.	૧૩
ચૌદશે હવન થાય, આરાસુરમારે;	
ત્યાં પાયસ ધી હોમાય, વેદની ધુતમારે.	૧૪
અમાસની તો રાત, નાટારંગ થાયછેરે;	
ત્યાં ભુગળીયા સૌ સાથ, નાગરો ગાયછેરે.	૧૫
પુરણ માસે આશ, માછ પુરોરે;	
માર નથિ ભરાયુ મન, રહ્યોછુ અધુરોરે.	૧૬
પંદર તિથિયો ગાય, ઉમંગ આણોરે;	
તેને મળે આરાસુર માત, છોરે જાણીરે.	૧૭
વાટ ઘાટમાં સુખીયાં રાખે માડીરે;	
તેને કોઈ નવ દે છેહ, આંખલડી તાડીરે.	૧૮
આ પંદર તિથિયો આપ્યો, માછ પાસેરે,	
આ ગાય બાલાછ દાસ, મા શીર છાન્હેરે.	૧૯

વાર.

શેવોને સબખણ પુર રાણી. એ રાગ.
 આરાધુ ધોળાઘડ વાળી. ટેક.
 આદીતવારે આરાસુરરાંણી, શેવકને દ્યો પોતાનો જાંણી;
 કહણા દરો ઉર દયા આંણી, આરાધુ આઠ ૧
 સોમવારે શિવ શક્તિ સારી, પુજન કરે ભાવે નરનારી.
 તમારી મને સ્તુતી લાગે પ્યારીરે, આરાધુ ૨
 મંગળવારે મહંભાષા કહીયે, જેને આરાસુર રહિયે,

અરજી તો મારી અંબાવ્યને કહીયે, આરાધુ ૩
 પુધવારે બાળી બહુચરીયે, જૈને વાસો ત્યાં કરીયે.
 માજી સુખ આપી દુઃખ હરીયે, આરાધુ ૪
 ગુરુવારે ગાયન બહુ સાહે, તેતો તેને લાગેછે પ્યાહે.
 નાટારંગ કરવા હું ધાહે, આરાધુ ૫
 શુકરવારે સરસ્વતી જૈયે, સ્નાન કરો કોટશ્વર પુજીયે.
 આવી આઈ અગ્નિને નર્મીયે, આરાધુ ૬
 શનીવારે ખેઠા સહુ રંગમાં, આરાધુર રહ્યાંછે ઉમંગમાં.
 આવજો આવે નાગરો સંગમાં, આરાધુ ૭
 સાતેવાર ઉમંગે ગાયા, જૈ માનસરોવર નાહાયા.
 માજી તારા ગુણ નાગરે ગાયા, આરાધુ ૮
 અક્ષા વિષ્ણુ શિવે ગુણ ગાયા, દૈતોનાં ગાત્ર સૌ છેદાયાં.
 તેથી ગુણ આલાયે ગાયા, આરાધુ ૧૦

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

આરાધુરી આણુંદી કહાવે, દરશનથી પાપ સહુ જાયે. ટેક.
 ધોળાગઢમાં સ્થિતિછે તારી, ધારણા દોછો મન ઉમંગકારી;
 તમારી મને સ્તુતિ લાગે પ્યારી, આરાધુરી ૧
 દરશનથી તો દોશ દુર થાયે, ત્રિવિધના તાપ સહુ જાયે;
 અક્ષાદીક ગુણ તારા ગાયે, આરાધુરી ૨
 કળીયુગમાં મહાત્મ રહેશે તારૂં, બીજી નામ નવદુર્ગા સાહે;
 તમ શરણે રહેવાં હું ધાહે, આરાધુરી ૩

પંચતિથી કરે ઉમંગ આણી, ભને તને માત જેવી જાણી;
 તેના તો તમે દુઃખ લ્યોછો તાણી. આરાસુરી૦ ૪
 વાળ્યકુંડ સુધ્ધ કરે દેહને, અગ્નવડી સુખી કરે એને;
 ચાચર આવી પામે પહે તમને, આરાસુરી૦ ૫
 સરસ્વતી સ્નાન કર્યુ જેને, કોટેશ્વર સાહય થાયે તેને;
 પુજન કરી પામે તમવું એને, આરાસુરી૦ ૬
 સનમુખ ભેરવ સુખી રાખે દેહને, આકીન હોય તારા ઉપર
 જેને ; આપોછો સુખ મન ગમતુ તેને. આરાસુરી૦ ૭
 ગણેશ તારો વામે કટ કાપે, જે કોઈ એને રૂદ્રામાં રાખે;
 અષ્ટમાસિદ્ધિ નવનિધિ આપે, આરાસુરી૦ ૮
 દક્ષણાંગે વેહેરાઈછે સારી, દરશણથી દુઃખ જાયે વારી;
 એના જેવી ખીજ નથી ન્યારી, આરાસુરી૦ ૯
 ચાચરમાં તો રમવાનું પુન્ય મોટું, તેથી ચીત તમ ચરણે
 ચોટયું ; ખીજું સહુ લાગેછે ખોટું, આરાસુરી૦ ૧૦
 ખોડીયાળ ખરી ખપરવાળી, શરણે આપ્યો નજરે જીવો
 ન્યાળી ; કષ્ટ સૌ કાપી નાખો બાળી, આરાસુરી૦ ૧૧
 ભટજીની મા વાત કરો છાંની, ગમરવાળી એકીછે ત્યાંની;
 તેને જોઈ આશ રાખુ માંની, આરાસુરી૦ ૧૨
 ઉચ્ચ થીઠે આપ બીરાજો, પૂરવ મહાકાળી સહે થાજો;
 દક્ષણમાં અષ્ટ ભુજ થાજો, આરાસુરી૦ ૧૩
 બહુચર બાળા તું સાચી, અમર લોકે સર્વે તુને જાચી;
 શરણે આવે રાખેછે રાજી, આરાસુરી૦ ૧૪

શ્રાવણુવદી ચૈદશે આપે. સંગ સહુ નાગરો લાવે;
 હવન માનો સનમુખ ત્યાં થાયે, આરાસુરી૦ ૧૫
 કોટીરે કટ કરણા કરી કાપ્યાં, અલદાન ભકતોને આપ્યાં,
 વાટે ઘાટે સુખીયા સૌ રાખ્યાં, આરાસુરી૦ ૧૬
 તારા નામનો ભરસો આપો, રોવકના કટ કાપી નાંખો;
 મુખે માયુ દાસ કરી રાખો, આરાસુરી૦ ૧૭
 મારકંડે મહાત્મ કહ્યું તારું, જાણી મન સ્થીર થયું મારું.
 તેથી ચીત સહુકોનું તે તારું. આરાસુરી૦ ૧૮
 અમર આદ્યે સ્તુતી કરે તહારી, શુંમ નીશુંભ આદ્યે ના-
 ખ્યા મારી. અમર સૌ લીધાછે ઉગારી, આરાસુરી૦ ૧૯
 રોવક વદે બાલાજી વાળી. કૃપા કરો પોતાનો જાણી;
 નાગરોને રાખો દયા આણી. આરાસુરી૦ ૨૦

— ૦૦૦ —

ગરમી.

કાંમણુ દીસે છે અલભસા તારી આંખમારે. એ રાખ.
 હુ આરાધુ કરજોડી શ્રી ત્રિપુરેશ્વરીરે. લલિતા શીરધરીરે. ટેક.
 વેદ ત્રિંચી પાર તા પામ્યા, શિવ દેખીને આણુંદ પામ્યા.
 વિધાત્રિયો આવી ઉભી ત્યાં ખરીરે. હુ આરાધુ ક૦૧
 શ્વેતાગિરીમા વાસ તમરો, રાક્ષાદીના દુઃખ નિવારો;
 ભંડાસુરને માર્યો છે ત્રિસુલે કરીરે, હુ આરાધુ ક૦૨
 ચંડી રૂપ થઇને બેઠાં, રાજા બેસના તનમાં પેઠાં;

માર્કુંડ મુનીએ આરાધી ખરીરે, હુ આરાધુ ક૦૩
 આરાસુરમાં આપ ખિરાળે, સહુ સેવકના મનમાં છાળે;
 જોગણીયો સૌ ગરબા ગાયે, આઘ્યા છે ત્યાં શ્રીહરીરે. હુ ૦૪
 ખાવાધડમાં પોતે ખેઠાં, કાળી સ્વરૂપે સહુયે દીઠાં;
 ચંદ્ર રાજની વહારે તુ ચડી ખરીરે. હુ આરાધુ ક૦૫
 અષ્ટ ભુજ આઈ રક્ષ કરોછો, રાગજાંગતને સુખ કરોછો;
 દક્ષણમાં સિંહાસનપર ખેડી મુંદરીરે, હુ આરાધુ ક૦૬
 બાળારૂપે ચુવાળ શોભે, દરશણ કરવા મનહુ લોભે:
 સલખનપુરમાં રહી વક્ષભ શીર ખડુચરીરે. હુ આરાધુ ૦૭
 ચાર દીશાયે આપ ખીરાળે, છે અપરાધી શેવક ધાળે,
 ત્રૈલુ લોકનો તાપ સમાવી સુખી કરેછે ઇશ્વરીરે. હુ ૮
 સમુદ્રમાંથી વિખાજ કાઢાડ્યું, અસુરનું મન જીદુ પાડ્યું,
 પાપુ વિખ જૂઠી અસુરને મોહિની ધરીરે. હુ આ. ૯
 ચંડમુંડને નાખ્યા ચોળી, રક્તપીજને નાખ્યા રોળી;
 શુંભ નીશુંભને માર્યા સહસ્ર આયુધ ધરીરે. હુ આ. ૧૦
 મહિષાસુરનું શીર ઉડાવ્યું, ધુન્નજોયનનું અંગ રખડાવ્યું,
 મૃત્યુજોકમાં આવી તે સહુયે શીર ધરીરે. હુ આ. ૧૧
 સતયુગદ્વાપર ત્રેહિતા યુગમાં, કળજીગમાં રહ્યાંછો રંગમાં,
 ભુમી પર મા રહીને આરાધુ હુ જીગદેશ્વરીરે. હુ આ. ૧૨
 નવ દુર્ગાનું નામજ ખાઈ, જોગ જોગેશ્વરે ધ્યાનમાં ધાર્યું,
 નવરાત્રીનું પુજન ચારે માસે કરીરે. હુ આ. ૧૩
 અશાડ આસો મહા ચૈત્રમા, અંકુરા રોપેછે ધરમાં,

કુંકુમ અક્ષત થાળ ધરી આરતી કરીરે. હુ આ૦ ૧૪
 આસો માસની પુજા સારી, દેવો સર્વ રહે નિહારી,
 નવે નવેત્રી આવે આવે તે ફરીરે. હુ આ૦ ૧૫
 આરાસુરમાં રંગ રમાડો, આવેછે સહુ નાગર ગાડો;
 આવેછે સૌ જાત માનુનીયો ખરીરે. હુ આરાધુ ક૦૧૬
 શ્રાવણ માસ તો રૂડો આવે, નાગરી નાતો સંગજ લાવે;
 વરસ દીનમાં આવે માનો નીમ ધરીરે. હુ આ૦ ક૦૧૭
 સીંહાસન તો રૂડુ દીસે, જોતા માર મનકુ હીસે;
 દરશણુ ધોની સનમુખ રહી આર્ષ ઈશ્વરીરે. હુ આ૦૧૮
 શિર કંચનનુ છત્રજ છાજે, કપોળ મધે આડ ખીરાજે;
 કોને કુંડળ નાકે વાળી કેઠે માળા છાજતીરે. હુ ૦૧૯
 શાડી કસખી અંગપર પ્યારી, કંચન સાગુગાર દીસેછે બારી;
 કંદલાં કાંખી અણુવટ વિધુવા પાયે ધરીરે. હુ ૦૨૦
 કર વિટી કંકણુ ચુડી શોભે, જોઈ મુનીવરનુ મન લોભે;
 વાઘ ચડી વન ફરતી આવે ઈશ્વરીરે. હુ આ૦૨૧
 નુ પાદુકા પુજન કરાવે, અંગ પુજન કોઈથી નવ થાવે;
 સીંહાસનપર દીસે નેત્રે અમત ઝરીરે. હુ આ૦૨૨
 આચર માજુનુ રૂડુ છાજે, વામાંગે ગાગુપતી ખીરાજે;
 સામા શંકર ખેઠા છે ધ્યાને ધરીરે. હુ આરાધુ ક૦૨૩
 માન સરોવર શોભા સારી, આસપાસ શંકરની પથારી;
 સ્નાન કરીને જાયે અજ્ઞાઈ છે ખરીરે. હુ આ૦૨૪
 સરસ્વતીનુ સ્નાનજ કરીયે, જળ લઈ કોટેશ્વરને નમીયે;

પુજન કરીને આપે અંખા ઈશ્વરીરે. હુ આ૦૨૫
 હેવી માત ભવાની સાર્થી, સહુ શેવો એ મનમાં રાજી;
 ગાંડો ઘેલો ધઈને ગારો ઈશ્વરીરે. હુ આ૦ ૨૬
 ખોડીયાળ માણ દારજ રાખી, શીશ નમાવી કરીયે ઝાંખી;
 વાટ વાટમાં સુખી રાખે તે ખરીરે. હુ૦૨૭
 ગખર જાયે ભાવ કરીને, ભૈરવ જાયે અરજ કરીને;
 ગદામાં ખેડી ગાજે ત્રિપુરેશ્વરીરે. હુ આ૦૨૮
 જાયે નર નારી ભાવ ધરીને, મન વાંછીત ફળ આશ કરીને;
 આરાધે સહુ અધોરીયો ત્યાં તપ કરીરે. હુ આ૦૨૯
 ચોસઠ જોગણી માની પાસે, કરજોડીને રેહેછે આશે;
 સનમુખ ઉભી ચાચર રમેછે મન ધરીરે. હુ આરાધુ૦૩૦
 વિમળશીને રાજ કરાવ્યુ, ગુરૂ પ્રતાપે નામ ધરાવ્યુ,
 શ્રાપ દઈને આપુધડ પર સંચરીરે. હુ આ૦ ૩૧
 રાજપાટ સહુ સોસી લીધું, વર આપીને કારજ સીધુ,
 રાખી આરાસુરમાં નીશાની કરીરે. હુ આ૦ ૩૨
 રોમે રોમે તુ ઘટ વ્યાપી, દેશ દેશ મા તુજને થાપી,
 અકળકળા તારી કોઈ નવ જાણુ ખરીરે. હુ આ૦ ૩૩
 પુજન કરો નરનારી ઉમંગે, અખંડ રેહેછે મા નીત્ય સંગે,
 વારણા લઈને ઉમંગે આરતીયો કરીરે. હુ આ૦ ૩૪
 હવન ત્યાંતો રૂડો થાયે, ચીર ચુદડી શ્રીફળ હોમાયે,
 તે આગળ આય માનુની ઉમંગ ધરીરે. હુ આ૦ ૩૫
 જે જે આરાસુરની રાણી, લે આપ્યાં સોળ સહસ્ર પટરાણી,

(૨૪)

કુનીયમાં રક્ષણ કરવા રાખી સતીરે. હુ આ૦ ૩૬
 સંવત વ્યોગણીસે પાતરીસામાં, સુદ એકાદશી પ્રાતુસકાળમાં
 વ્યાદીતવારે અરજ કરી ઉમંગ ધરીરે. હુ આ૦ ૩૭
 અરજ કરેછું હું કર બોડી, આશાપુરોને માવડી મોરી,
 ગાંડો ઘેમો થઈ નમુ બાળા ત્રિપુરેશ્વરીરે. હુ આ૦ ૩૮
 અક્ષરભેદ કાંઈયે ના બાળુ, રસ્ત દીર્ઘપાળુ એમજ પ્રમાણુ,
 ભુલ્યો ચુક્યો ક્ષમા કરો આઈ ઈશ્વરીરે. હુ આ૦ ૩૯
 શીર રહોને શાળાં થઈને, ચાચર મધ ગાયે જેને,
 ગુણ બાલાયે ગાયાછે શીર શ્રી ત્રિપુરેશ્વરીરે. હુ આ૦ ૪૦

હોરી.

ચાચર ખેલે હોરી, ખેડી શીર અંઆ મોરી. ચાચ૦
 યોગણીયો સખ ધાઈ આયે, આય બહુચર મોરી. નૈયા આ.
 આયોહિ ફાગન ધુમ મચાઈ, કેસર ગાગર ધોરી;
 લીયે સખ અંગપર ધોરે, ચાચર ખેલે હોરી; ૧
 આઈ હેકાલી રંગ સખ લાલી, સાથ લવાની મોરી. નૈયા સાથ.
 આયે સિંહાસનપર ખેડી નૈયા, આશ ધરે સખ તોરી;
 હાથ ગુલાલકી ઝોરી. ચાચર ખેલે હોરી. ૨
 આયે તુલજ અષ્ટભુજાઈ, નેત્રે અમૃત ઝરોરી. દેખા નૈયા નેત્રે.
 આયે દુષ્ટ સભામે તોરે, આયે ખેડી હે નૈયા મોરી,
 અરજ સખ કરે મન ગોરી. ચાચર ખેલે હોરી. ૩

(૨૫)

શીર કંચનકી ગાગરભારી, રંગહી ખોહોત ભરોરી. મૈયારંજ.
હાથ લીપે સખ પીચકારી મૈયા, એક એકપે દોરી;
જીવે સખ દેવ મન હોરી. ચાચર ખેલે હોરી. ૪
વેદ વિરંચી ધ્યાન ધરે કે, મોહે સારી હર હોરી; મૈયાકું.
ચરત કમળપર છાજત પોતે, લીજાઈ સારી અગોરી;
મોહોપે સખ ડારે જોરી. ચાચર ખેલે હોરી. ૫
રંગરંગીક્ષી સખઅંગભીજી, સારીચુંદડીયા ભીજોરી; દેખોસખ.
અણુવટ વિછુવા પાયે ગુગરીયાં, નાચે નૌતમ જોરી;
આંખભર અમૃત ઝરોરી. ચાચ. ૬
હોરોંકેદીન આનંદ પાયો, દરશન દ્યો માતા મોરી; મૈયાદ.
આ સખ ખેલ મચ્યો ચાચરઆં, ચરણુ ધરે શીશ તોરી;
કરૂણા કરો માતા મોરી. ચાચ. ૭
સિંહાસનપર આપ બીરાજો, સ્નાન કરી સખ જોરી; મૈયારના.
પુજન કાજ સખ ધાઈ આપે, પાર ન પાવે કોઈ;
રહ્યા સખ મોહી મોહી. ચાચ. ૮
ગુણુ ગાયે ઉમંગ નરનારી, ધ્યાન ધરે કરજોરી; મૈયાકું.
સનમુખ આઈ બરખા ગાવે, સત્ય રહે આશ તોરી;
બાહ્યા શીર રહે માત મોરી. ચાચ. ૯

હોરી.

શામરે મત મારો પિચકારી એ રામ.
નારાયણી હોરી ખેલન આઈટક.

કાગન આયો મૈયાં મોરી, ચાચર ધુમ મચાઈ દેખો મૈયાચા.
સખ સખીયન મીઠા સાથ ખેઠે, સખ પટરાણી આઈ.
અંખા સાથ દુર્ગા પાઈ. નારાયણી૦ ૧

કાળી બાળા ત્રિપુરા મહુચરી, વેલ્હેરાઈ પીતાંબરી આઈ
દેખો મૈયા વેલ્હ૦

છંદ્રાણી અનપુરાણા આકે મેડી, જવાળામુખી દેખ પાઈ.
કેસર રંગ ગાગર લાઈ, નારાયણી૦ ૨

તારા આશાપુરી તુલગ્ગભવાની, બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી આઈ.
દેખો મૈયા બ્ર૦

એક એકપે દોરી આયે, હાથ લીની પીચકારી,
એસી સખ ધુમ મચાઈ. નારાયણી૦ ૩

ચંડી ચામુંડા રંનોદ દેખી, આઈ લક્ષ્મીતા માઈ.
દેખો મૈયા આ૦

ત્રિપુર સુંદરી મનમે પાવત, સરસ્વતી સાથ ખોલાઈ.
આઈ સખ ચાચર માઈ. નારાયણી૦ ૪

પાન ભરી પીચકારી મોસે, એક હાથ ઝોરી લાઈ;
દેખો મૈયા એક૦

અખીલ ગુલાલ ઉડાવત અંગપે, જોગણીયોકુ ખોલાઈ;
આઈ ખોડીયાલ અગ્નઈ. નારાયણી૦ ૫

બ્રહ્માવેદ પેઠતોરે આગે, કાનડ ખેન બગ્નઈ,
દેખો સખ કાન૦

નારદ જાન કરે તોરે આગે, શંકર વ્યાન ધરાઈ;

યોગણી સખ ધાઈ આઈ. નારાયણી૦ ૬

નવ દુર્ગાહે મનમે પ્યારી, બિનતી કરે ઉર ભાઈ.

હાંરે મૈયા વિ૦

શીહાસનપર જોકે બેઠી, ખડી રહી સખ માઈ;

આસાદી સખકુ પળાઈ. નારાયણી૦ ૭

એ સખ રંગ રચ્યો ચાચરમે, ઉદો ઉદો મન પાઈ;

કહો સહુ હિ૦

આસ રખો સખ નરનારી મનમે, શિવ શકિત પિતા માઈ;

રહો શીર ઉર મેલાઈ. નારાયણી૦ ૮

સતયુગ દાપર ત્રેતાયુગમાં, દેવોકુ દુઃખ પળાઈ;

જીવો સહુ દે૦

ઉતકાં દુઃખ નીવારણુ કરકે, દુષ્ટ અસુરકુ મારાઈ;

આગના લેકેં કલપુર્જમે આઈ. નારાયણી૦ ૯

આ સખ મૈયા હરનીશ ગાવુ, એક દીન ચાચર જાઈ;

જીવો સખ એ૦

શ્વેતા ગીરીમે આપ ખીરાગે, મૃત્યુ લોકમે પાઈ;

નાગરે સખ મનમે માઈ. નારાયણી૦ ૧૦

એશી મૈયા ચારો દીશામે, રક્ષા કરે મહાઈ;

દેખો સખ રક્ષા૦

ભુમીપર મખ પ્રાણીહિ શેવો, આદ્ય અનાદહે માઈ;

સખ રહો બાળા શીર આઈ. નારાયણી૦ ૧૧

ગરબી.

આવો હરિ શિવશંકર ભોળા. એ રાગ.

- શેવોને હાટકેશ્વર દેવા, અડધાંગે ઉમીયાજી હેવાં. દેક.
 વૃક્ષનગરમાં વાસ સારો, તેતો જીવા આયુ હું પ્યારો;
 બેઠો છે નગરથી ન્યારો, શેવોને હા૦ ૧
 દીંગ રૂપે આપ બીરાબ્નેછો, નગર સડુ શરણે રાખાંછો;
 શેવકોની ઉમંગ પુરોછો. શેવોને૦ ૨
 ભભુતી અંજ દીસે સારી, વિજયા પાન કરો ભારી;
 તમારી મને સ્તુતી લાગે પ્યારી. શેવોને૦ ૩
 સ્વરૂપ ન્તેઈ હૃદયે હું હરખુ, બીજી નથી કોઈ તમ સરખુ;
 મંદીરતો દેવોયે પરખુ. શેવોને૦ ૪
 આસને મૃગ બેઠાછો રંગી, ભુચર ને બેચરે એ સંગી;
 નંદી સૌયે પીયેછે ભંગી. શેવોને૦ ૫
 રૂઢુ ગામ અમદાવાદ કહાવે, તેતો સૈને મન ગમતુ ભાવે;
 તે મધ્યે રૂડા હાટકેશ્વર કહાવે. શેવોને૦ ૬
 નાગરી નાત વસેછે રૂડી, તેમાંતો નવજાણની જીડી;
 તેતો શોભા દેછે ત્યાં રૂડી. શેવોને૦ ૭
 શ્રાવણ માસે પુજન ઉડુ થાય, શોભા તેની કહી નવ જાય;
 નાગરોના અભીશેક થાયે. શેવોને૦ ૮
 શાયંકાળે મહા પુજન થાયે, તેતો વર્ણવી નવ જાયે;
 નરનારી સૌ દરશણુ આવે જાયે. શેવોને૦ ૯

પુજન સમે હાંડી જુમર અળકે, ગાન તાંન ઘંટા ઝાંઝર ખળકે;
 હેવી શોભા થાયે નિત્ય લટકે. શેવોને ૧૦
 શિવ શક્તિ પુજન સમે ગાયે, તેને શ્રી હાટકેશ્વર સાહે;
 ઉમંગે ખાલાજી ગુણ ગાયે. શેવોને. ૧૧

ઉપર પ્રમાણે.

આરાધુ હાટકેશ્વર સ્વામી, પુજન કાજ સામગ્રી જામી.ટક.
 સ્નાન કરી વિભુતી અંગે ધરીયે, આવાહન મહાદેવનુ કરીયે;
 શંકર તારૂં ધ્યાન હુંદે ધરીયે. આ ૦ ૧
 પાદ્ય અર્ધ સ્નાન કરે નિત્યે, પંચામૃત સ્નાન કરે રિત્યે;
 પછી શુદ્ધ સ્નાન કરે પ્રિત્યે. આ ૦ ૨
 ગંધાક્ષત પુષ્પ ખિલી લેને, અરપીયે ચકરને જૈને;
 આરાધીયે આસને રહિને. આ ૦ ૩
 ધુપદીપ કરે સૌ ઉમંગે, બેઠાંછે ઉમિયાજી સંગે;
 અરચે બહુ અખીસ ગુલાલ રંગે. આ ૦ ૪
 નૈવદ્ય કરી અરખ્યુછે પાણી, રૂઢયામાં આરા ધાણી આંણી;
 મારા દુઃખ હ્યોને સૌ તાંણી. આ ૦ ૫
 પુગી ફળ તાંબુળ બહુ ભોગી, નંદી ભંગી સાથેછે રંગી;
 પીયે બહુ આક ધનુર ભંગી. આ ૦ ૬
 આરતિ સનમુખ રહિ કરીયે, ગંધાક્ષત પુષ્પ ખીલી લેયે;
 અર્પિ શિવ ધ્યાનમાં ધરીયે. આ ૦ ૭
 પંચાક્ષર બ્રહ્માયે આરાધે, હરિ ઇંદ્ર નારદ જોગ સાધે;

પંતગ સહુ લીધાછે ખાંધે. આવ ૮

શોભા સર્વે કૈલાશની સારી, દીશે ઉમિયા ગંગા બેનારી;
ત્રીજી જે ભીલડી રૂદે ધારી. આવ ૯

પુજન કરી પ્રેમે પાપે લાગુ, ગાંડો ઘેતો હું આરાધા માયુ;
અભિવર આપો હું જાગુ. આવ ૧૦

પ્રેમે પુજન કરે શ્રાવણુ માસે, ઉમંગ ધરી નરનાર જે ગારો;
આરાધો કષ્ટ સહુ જાશે. આવ ૧૧

ગુણુ સૌ નાગરો ગાળે, ખીજી ઈષ્ટ અંખાજી ધાળે;
આજ્ઞાના શીર ઉપર છાળે. આવ ૧૨

પંદર તીથીયોનો રાગ.

પડવાની પેહેલી પ્રીત ગતમત ભુલારે, એ રાગ.

શ્રીહાટકેશ્વરનાં દીન રૂડા આગ્યારે,
પુજન કરવા સૌ સાથ પુજાપો લાગ્યારે. ૧

પ્રથમ શ્રાવણુ માસે ઉમંગ સારારે,
શ્રીહાટકેશ્વર મહારાજ દીન ગુજારારે. ૨

પડવાથી ઈશ્વરનું પુજન થાયછેરે,
તે માસ અંકનો નીમ ઉમંગ જાયછેરે. ૩

અહ્માદી ઇંદ્રાદી આસુરો પુજેરે,
તે પાર ન પામે કોશ કાંઈ નવ સુજેરે. ૪

ઈશ્વરનું તો ધ્યાન રૂદેમાં ધારારે,
હું કહુંછું એકજવાર મંત્ર વિચારારે. ૫

હાટકેશ્વર છે ઈષ્ટ પુરો માથેરે.	
આ નાગરની સૌ નાત રાખો સાથેરે.	૬
આરાધો અંબાવ્ય એછે મોટીરે,	
તન મનમાં ધારો આશ એ નથી ખોટીરે.	૭
અમદાવાદ મધે આપ રૂડા છાન્નેરે,	
તમ દેખી મનકુ મોહોયુ શીરપર ખાન્નેરે.	૮
રાયપર ચકલે મુકામ શોભાછે સારીરે,	
પુજન કરવા સૌ આવે નરને નારીરે.	૯
ઉમંગે આરાધન થાય વેદની ધુન્નેરે,	
ત્યાં નાટારંગ ખડુ થાય અર્પીસે ધુન્નેરે.	૧૦
મહાપુજનની શોભા સાયંકાળેરે,	
તે સમયે નવેજાલ રૂદ્રાક્ષો ધાલેરે.	૧૧
વિભુતી અંગે શોભે સૌને સારીરે,	
શ્રી હાટકેશ્વર સાથેછે ઉમીયા ગૌરીરે.	૧૨
શીવ શક્તિની શોભા સૌથી ન્યારીરે,	
તે ત્રૈલુ લોકમાં ન થાય એ બલીહારીરે.	૧૩
ગાંત તાંત સર્વે થાયે પુજન માથેરે,	
ત્યાં રૂનૈયો ખડુ થાય મન ખડુ લોભેરે.	૧૪
ઈશ્વરની ઈચ્છા થકી હું ગાવુરે,	
પુજન દરશન કરેથી સુખીયો થાઉરે.	૧૫
આ ગાંત તાંત ઉમંગે સૌકો ગાશેરે,	

તેને હાટકેશ્વર મહાદેવ સાહ્યતા થાશેરે.	૧૬
નાગરી નાતમાં પુન્ય હાટકેશ્વરનુરે,	
તે સુખી રાખે દીન રાત પાર્વતી મનનુરે.	૧૭
શ્રી હાટકેશ્વરના લીંગની પુજા સારીરે,	
એ વખાણી સર્વ દેવે દુષ્ટને મારીરે.	૧૮
વર આપ્યોછે ધશે નાગરી નાતેરે,	
તે સુખી રહે દીન રાત પોતાની જાતેરે.	૧૯
શ્રી હાટકેશ્વરનું નામ પ્રાતુશ કાજેરે,	
જે રાખે રૂઢીયા સાથ પાપ સહુ ખાજેરે,	૨૦
ખાલાજીને શીર રહો દયા આણીરે,	
કરજોડી કરે ચિનંતિ ઉરમાં આંણીરે.	૨૧

ગરબી.

કાંમણુ દીસે છે અલખેલા તારી આંખમાંરે. એ રાગ.
હુ આરાધુ હાટકેશ્વર સાથે ધશ્વરીરે, જટા ઝંગ ધરીરે. ટેક.
મન હસીને હુ તમ જાચુ, જોતા મુખકુ રૂઢ રાચુ;
અમુદ્ય દરશણુ ઘોની આર્ધ ધશ્વરીરે. હુ આરાધુ ૧
રાજ નગરમાં નામ તમારૂં, હાટકેશ્વર શુભ નામજ પ્યારૂં;
સનમુખ અંખાજી ખીરાજે ત્યાં ખરીરે. હુ આરાધુ ૨
સાતી વડનગરાની જાંણી, સહુથી ઉત્તમ છે પણુ શાંણી;
શ્રાવણુ માસે પુજન કરે ઉમંગ ધરીરે. હુ આરાધુ ૩

ગાયપુર મધે આપ ખીરાળો, સૌ શેવકને મસ્તક છાળો;
 સર્વે સંકટ કાપે અંખા ધમ્મરીરે. હુ આરાધુ ૪
 ભાળા શંભુ ભવ દુઃખ કાપો, પુજન કરવા ઉમંગ આપો;
 અંગે વિભુતી ધામેછે સહુવે ખરીરે. હુ આરાધુ ૫
 પુજન કરવા નરનારી આવે, ગંધાક્ષત પુષ્પ ખીલી લાવે;
 ધુપદીપ નૈવેદ્ય તે સાથે ધરીરે. હુ આરાધુ ૬
 બાજાજી તો શેવક તારો, શીર રહીને પાર ઉતારો;
 શિવ શક્તિ આરાધેછે અંતર ધરીરે. હુ આરાધુ ૭

ઉપર પ્રમાણે.

રૂડા દીસોછો હાટકેશ્વર મંદીર આવતારે,
 અંખા ધારતારે. ટેક.
 તૃદ્ધ નગરમાં વાસ તમારો, ઉચ્ચ પીઠ પ્રતક્ષ છે પારો;
 દરશન આવે તે સૌનું મન લલચાવતારે. રૂડા દી ૧
 નાગરી નાતનો વાસ નગરમાં, આહ્વાણો આવે મંદીરમાં;
 દુઃખ વાંમે સુખ આપો શીરપર છાજતારે. રૂડા ૨
 પુજન કરે નરનાર ઉમંગે, બેઠાંછે ઉભીયાં અડધંગે;
 વામાંગે ગણુ શોભે તે મન ભાવતારે. રૂડા દી ૩
 વ્યાધિચર્મ દઢ આસન બેઠા, જૈ કૈલાશ ગફામાં પેઠા;
 કરમાં યુક્ત ધરી મૃગચર્મ ધરાવતારે. રૂડા ૪
 આસન બેસી બ્યાંન ધરેછે, શેવકના શુભકારજ કરેછે;
 અંગે ભસ્મ ધરાવી મન હ્રસ્તચાવતારે. રૂડા ૫

કપોળે ચંદ્ર સારો શોભે, ભ્રુશુદી સીંદુરથી મન લોભે;
 નેત્ર નિહાળી મન વ્યાકુળ કરાવતારે. ૩૫૦ ૬
 સોહં નામ તમારૂં દીસે, આરાધન કરવા મન હાસે;
 સંસારથી મુક્ત કરી આપ થાવો સતારે. ૩૫૦ ૭
 હરિ શ્રદ્ધા સૌ ધ્યાન ધરેછે, નારદ ગાંધીવ ગાન કરેછે;
 અપહરના નેત્ર મન લલચાવતારે. ૩૫૦ ૮
 આક્રમણ પીયે બહુ ભંગા, ભુચર ખેચર નાચે ચંગા;
 નંદી વાહન થઈને તાપ સમાવતારે, ૩૫૦ ૯
 પુનઃ કરીને પાપે લાગુ, કરબોડીને આરા માગુ;
 ગાવેછે નરનાર મુણીને બાલોને શિર છાજતારે. ૩૫૦ ૧૦

ગરબો.

ધનુશ ધારીને ધ્યાને ધરોળો એ રાગ.

શ્રીહાટકેશ્વર ધ્યાને ધરોળો, જંગો પાર ન પામે દંડળો,
 શેવે હરિ પ્રણયતીળો, ધ્યાન ધરે સહુ મુન્યળો. શ્રી ૦ ટેક.
 સતયુગ દ્વાપરને વિરોળો, તે મંથ હુતા તતખેવળો;
 પણ ત્રેતા કળજુગમાં આનિયાળો, તેથી ધ્યાને મનુશને ધરાયળો;
 શ્રી ૦ ૧
 આદ્ય સ્થાન વૃદ્ધ નગરમાંળો, દેશેદેશમાં છે પ્રખ્યાતળો;
 ઘડિ અંબાજીએ ખરાંળો, તે મુણેછે છાંની વાતળો. શ્રી ૦ ૨
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાંળો, શેવકને કરવા સાહળો;

મૃત્યુ તે લોકમાં આવીયાળે, દેવની કરીને સાહુળે. શ્રી૦ ૩
 કુલાશવાસીછો ખરાળે, જટામાં ગંગાખાઈળે;
 પારવતીછે વ્યંગમાંળે, તે હાટકેશ્વર ગોસાંઈળે. શ્રી૦ ૪
 નાગરી નાત ઉતમ કરીળે, તેનો વડનગરમાં વાસળે;
 ઉન્નવળતા આપી ઇંદ્રેયળે, વર આપી ગયા સૌ દેવળે. શ્રી૦ ૫
 દેશેદેશમાં પ્રગટ થયાળે, ઈષ્ટ હાટકેશ્વર આપળે;
 તેનાં તે પુજા ઉમંગથીળે, કરેછે સૌ નાગર આપળે. શ્રી૦ ૬
 રૂકુ અમદાવાદ ગામ છે ળે, તેમાં રાજપુર નામે સારળે;
 રૂકુ હાટકેશ્વર ધામછેળે, તે જીવાને મન સહુ પ્યારળે. શ્રી૦ ૭
 પ્રથમ મંદીર પેસતાંળે, કરે ઘંટાનો નાદળે;
 ડાલા તે ગણપતી પુજતાંળે, તે સામા વીર હનુમાનળે. શ્રી૦ ૮
 ત્યાંથી નંદી સામો અડ્યોળે, પછી દ્વાર પુજન ત્યાં થાયળે;
 સામા અંબીકા છાજતાંળે, તેની આજુબે પાર્વતી માયળે. શ્રી૦ ૯
 મધ્યે તે શ્રી હાટકેશ્વરાળે, પુજન કરેછે નાગરી નાતળે.
 દ્વીજ જન સૌ પાયે પડેળે, ત્યાં નાટારંગાંબડુ થાયળે. શ્રી૦ ૧૦
 અખંડ દીવો ખેળે ધી તણુળે, તેની જોત કળી નવ જાયળે;
 પુજન કરી પાયે નમેળે, તેમાં નિત્ય ધૃત પુરાયળે. શ્રી૦ ૧૧
 રૂડો શ્રાવણમાસ આવીયોળે, તેની શોભા કરે નવસાલળે;
 નામ પ્રગટ કરે તેહનાળે, સૌ જાણે જે છે નવસાલળે. શ્રી૦ ૧૨
 ત્રિકમજીને મણીલાલછેળે, તેનો લાઈ હરીલાલ જાણુળે;
 પછી ડાહ્યાલાઈછે ખરાળે, તેપણુ તેમાં કેહેવા જાણુળે. શ્રી૦ ૧૩
 નરખદાશંકર સાથેછેળે, કરખરામને ચુનીલાલળે;

ઈશ્વરજીને અમરજીને, વડા રહી ગયા મોતીલાલજી. શ્રી૦૧૪
 સંતોકદેવ ગુજરી ગયોજી, પછી ગયો ચુનીલાલ સાથજી;
 દુઃખ ઉર આબુ અતી ઘણુજી, તેથી થયાજી સૌ ઉદાસજી. શ્રી૦૧૫
 આ નવલાલે શોભા કરીજી, તેમાં રણછોડરાય રહી જાયજી;
 મોતીલાલ દક્ષપતરામ છે જી, નમો હટકેશ્વર સૌ પાયજી. શ્રી૦૧૬
 ત્યાં નાટારંગ ખડુ થાયજી, ભિર બુગળો ડમરૂ સાથજી;
 અખીલ ગુલાલ ઉડે ઘણુજી, તેની શોભા કર્ણી ન શકાયજી.

શ્રી હા૦ ૧૩

આરતીની વેળા થઈજી, ત્યાં વેદની ધુંત ખડુ થાયજી;
 વાજંત્ર વિધ વિધ વાજતાંજી, ઢોલ ઝાઝર ને ઘંટાયજી. શ્રી૦૧૮
 આરતી ઉતારી મહાદેવનીજી, ખીલી પુષ્પ લઘને હાથજી;
 વેદની ધુન્ય ત્યાં અતી ઘણીજી, વધાવે શંકર પાસજી. શ્રી૦ ૧૯
 મંદીર ખહાર તે આવીયેજી, બેઠાં ઇંદિવની મહંભાયજી;
 કાળી અંખીકાછે ખરીજી, તેતો ધરમશાળા કહેવાયજી. શ્રી૦૨૦
 તે મંદીર નીડે રધુનાથજી, દરશન કરે નરનારજી;
 આશપુરેજી તે તણીજી, તેનો કોઈ ન પામે પારજી. શ્રી૦ ૨૧
 રાધાવત્સવ સામા વસેજી, તેણે સ્વરૂપેજી આજે વેશજી,
 સાથ રાધાજીએ ખરાંજી, તેની આશ પુરેજી પાસજી. શ્રી૦ ૨૨
 તે સામી માતાજીની પોળજી, તેમાં તે અંખાજી આપજી;
 અસલજી આઈ ઇશ્વરીજી, ભાયરાંમાં તે દરશન થાયજી. શ્રી૦૨૩
 પછી સાંકડી શેરીજી ખરીજી, તે મધે નાગરનો વાસજી;
 આશાપુરીજી જાગતીજી, તેનો આશાસુરથીજી વાસજી. શ્રી૦ ૨૪

વાગ્યમાંથી વ્યાવી ખરીજી, લાવ્યા નાગર છોટાભાઈજી;
 સ્થાપનતો તેણે કર્યુંજી, સહુ રહેજી એને સાહિજી. શ્રી૦૨૫
 માહાદેવની શોભા નવેલાલનીજી, જાતે નાગરી નાત કહેવાયજી;
 તેનીઆશાપુરેજી ઈશ્વરીજી, ઉમંગથી સહુજન ગાયજી. શ્રી૦૨૬
 નરનારી ઉમંગથીજી, દરશન કરવાને જાયજી;
 આશા પુરે હૃદયેશ્વરજી, દુઃખ દારીદ્ર જાય કાયજી. શ્રી૦ ૨૭
 હવે ગરબો પુરણ થાયજીજી, આપો અષ્ટમા સિદ્ધ નવ નિધજી;
 ભોળે ભાવેથી વર્ણવુજી, કૃપા કરો જીગદેશ્વર સિદ્ધજી. શ્રી૦૨૮
 ધ્યાન ધરૂં નિત્યે ખરૂંજી, આશા પુરો હૃદયેશ્વર ઈશજી.
 ઈશના ઈશ મહાદેવજી, મારા ઉપર આજ્ઞાના રીસજી.શ્રી૦૨૯
 અક્ષર ભેદ જાણુ નહીજી, કાલો ધત્તો થઈને લહુજી;
 ક્ષમા કરો નાગરી નાતનેજી, કર જોડીને હુ ગાઉજી. શ્રી૦૩૦
 જાને નાગર આજ્ઞાગુહુજી, મુકામ અમદાવાદ ગામજી;
 બ્રાતજી ત્રીકમજી તણોજી, ધરી શિવશક્તિથી હામજી. શ્રી૦૩૧
 ગાય જાણુને સાંભળેજી, તેને શિવશક્તિજી સાચજી;
 એ આશીશજી ઉરનીજી, તેથી મનવાંછીત ફળ થાયજી. શ્રી૦૩૨
 કરજોડીને વિનવુ જી, ભોળા ભવનાં મંધન છોડ જી;
 બાલાજી વિનવિ કરેજી, આ અખંડ રાખો જોડજી. શ્રી૦ ૩૩

લાવાણી.

નાગર નઠેરે મિલ જાવો મન મોહન પ્યારે. એ રાગ.
 નાગર ઇશિરે, મિલ જાવો હટકેશ્વરદેવા. ટેક.
 તુમે ભભુત વ્યંગ લગાઈ, સાથ ઉમીયા પ્યારી ખોલાઈ;
 ઝંગા સમ ધાઈ વ્યાઈ, ધરી હે શીશરે મિલ૦ ૧
 કૈલાશપુરી તુમ ખાસી, હરિ નારદ બ્રહ્મ ઉપાસી;
 ભીલડી તુમ મન હે પ્યાસી, રખો વ્યંગ ઇશિરે. મિલ૦ ૨
 તેરા ધ્યાન ધેરે સુરવાલા, સમ ચરજ કરે હર લાલા;
 નાગર સમ નગર હવાલા, હો ઉમીયા ઇશિરે મિલ૦ ૩
 ધરો ધ્યાન કુટુંબ સમ પ્યારે, પુજન કરે સમ ધારે;
 નવલાલકી શોભા ભારે, પુજોછે ઇશિરે. મિલ૦ ૪
 નર નાર સમ ગાય ઉમંગે, સૌ શેવો વ્યંખા સંગે;
 ગુણ ખાલો ગાયે વંગે, નમોવે શીશરે. મિલ૦ ૫

મોહે શાંમ કંકરી મારી બ્રીજખાસી સલુના. એ રાગ.
 હર ધ્યાન ધરો મન પ્યારે, શ્રી હટકેશ્વર દેવા.
 સમ શીર રખો હર ધારી, મહોદેવ મન શેવા. ટેક.
 સમ વ્યંગ ભભુત લગાઈ, પુજન કરે લાલા.
 હટકેશ્વર નીજ વ્યાવે, દરશણે મતવાલા.
 તુમ બ્રહ્મ કે મન ગુર કહાવો, જટા ઝંગ ધરૈયા.

ઓછંગે ઉભીયા પ્યારી, ભીલડીકું ધરૈયા.
 ગણપતી શોભે પ્યારે, કર ત્રિશુળ ધરૈયા.
 ઠાક ઉમર શોભીત સંગે, સખ અમુર હરૈયા.
 સખ ધ્યાન ધરો મુની ગ્યાની, વેદ સુર કરે હેવા.
 હર ધ્યાન ધરો મન પ્યારે શ્રી હટકેશ્વર દેવા. ૧
 વ્યાધ ચર્મ પર છાજે, પંતગ અંગ વાસા,
 નંદી ભંગી ચંગી આયે, ભંગી પીયે પ્યાસા,
 સખ નાગરકું મન પ્યારે. ગુરુ હે સખ ઉનકા.
 પાપ દુઃખ સખ જાવે, સખ ધ્યાન ધરે ઉનકા,
 ગુન ગાયે સખ મતવાળે ઉનકું મૈયાકી મેહરાં,
 દરસન આયે નરનારી, નીરખેછે બહુ લેહરાં.
 ઘંટા વાજે ઘણુણુ ગાજે, તાલસુર હેવા,
 ગુન ગાય આજ્ઞા પ્યારા શીર શીવ શક્તિ રહેવા.
 હર ધ્યાન ધરો મન પ્યારે શ્રી હટકેશ્વર દેવા. ૨

નારાયણ નરસીંહ નરોત્તમ પુરુષોત્તમ કો ધ્યાન ધરો એ રાગ.
 નારાયણ સત પ્રહ્મ પરાયણ, જગત ગુરુ પર સ્વામીહો,
 આરાધો ઉભીયાવર શંકર, હટકેશ્વર શીર નામીહો. ટેક.
 આદ્ય અનાદ્ય અખાદ્યો હશ્વર. શેવકને મન ભાવીહો,
 કુટ સંહારણુ જગત ઓધારણુ, શુરેશ રહે શીશ નમાવીહો. નાન
 અખંડ પ્રહ્માંડ રહ્યા વિશ્વવ્યાપી, સ્થાવર જંગમ જાણીહો,

ભુ મધ લોકે આપ ખીરાળે, શરણુ રહે મન આણીહો. ના૦૨
 ત્રણુ લોકમાં રક્ષણુ કારી, સ્વર્ગે શીસ પધરાવીહો,
 મૃત્યુ લોકમાં શરીર અરધ્યુ, પાતાળે પગ ધરાવીહો. ના૦૩
 નીલકંઠ વિષધર વિષંભર, ગૌરીશ્વર બલીહારીહો,
 ઉમીયાવર ગંગાધર સ્વામી, જ્ય જ્ય શ્રી ત્રિપુરાસીહો. ના૦૪
 અંગ ભભુત લગાવી સુંદર, વ્યાધિ ચર્મ પથારીહો,
 ભાલ ચંદ્ર કંઠ માળા કંઠે, નેન કમળ છબી ન્યાસીહો. ના૦૫
 ડાકજી ડમરૂ શોભીત સંગે, ગળનન પરીવારીહો,
 ઉમીયા અંગે આપ ખીરાળે, શુભ નંદિની વ્યસવાસીહો. ના૦૬
 વિષ્ણુ વિરંચી ઇંદ્ર અમર સૌ, ગતી ન જાણે તમારીહો,
 શુક રોવે નારદ ગુણુ ગાતા, હટકેશ્વર બ્રહ્મચારીહો. ના ૭
 રાજનગર તો રૂકુ દીસે, નાગરને મન ભાવ્યુંહો,
 અમદાવાદની નાતછે શાંણી, તેના મનમાં આવ્યુંહો. ના૦૮
 રાયપુર ચકલું સોભે સાફ, ઉગ્ગળા વર્ણુન સદુ સારીહો,
 હટકેશ્વરું મંદીર ભાસે, આવેછે નરનારીહો. ના૦૯
 શ્રાવણુ માસની શોભા ભારી, પુજન કરે નવલાજાહો,
 આશપુરે હટકેશ્વર ધરા, રટણુ કરે મતવાળાહો. ના૦૧૦
 કર્મોદીતે કરે વિનતી, આશ પુરો સુલપાણી હો,
 ગંગ જટામાં ખેટાં છાન્ને, આંછંગે ઉમીયા આણીહો ના૦૧૧
 આંમકાર રૂપે આપ ખીરાળે, નીરાકાર શા કારીહો,
 મૃત્યુલોકમાં આપ પુળવો, સ્વયંભુ લિંગાકારી હો. ના૦૧૨

દુરવાસાનુ દુઃખ નીવાર્યું, કૌશીકને વળી તાર્યો હો,
 દેવ તાણુ દુઃખ પરને હરવા, કાંભેદવ સંહાર્યો હો. ના૦૧૩
 પંતગના આબુધણુ અંગે, ત્રણુ નેત્ર અમૃત ઝારી હો,
 કૈલાશ મધે આપ ખીરાળે, રમશાન રાખ પથારી હો. ના૦૧૪
 ત્રિપુરાસુરને વરદાન આપ્યુ, ભસ્માસુરને ભમાવ્યો હો,
 આપો આપે મોક્ષજ આપ્યુ, બાણાસુરને તાર્યો હો. ના૦૧૫
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળયુગ, મધે આપ ખીરાળે હો.
 બ્રહ્મ નારીના આપે થઇને, લીંગ રૂપે પુખ્તવો હો. ના૦૧૬
 નંદી ભંગી ભુતની ટોળી, ભૈરવ આદ્યે આપે હો,
 નવગ્રહ આદ્યે સ્તુતી કરેછે, મૃત્યુંજયને ભાવે હો. ના૦૧૭
 જોતી લીંગે નામ તમારૂં, સ્મરણુ કરે નરનારી હો,
 અથ નાસે શિવ શિવ કહેતા, સચરાચર સુખ ભારી હો. ના૦૧૮
 તેજોમય ત્રિગુણાત્મજ કહાયો, જોગી જપે જપધારી હો,
 ચરણુ રાખો બાલો ગાયે, શ્રી હૃદયેશ્વર જય કારી હો. ના૦૧૯

ખીલાગ.

મન સમરો શિવ શિવ સ્વામી.

આચાહત સખ કરત હે પ્યારે, મનકો મનમે ધારી. મન.
 પાદ્યાચમને અર્ધાચમને, સ્નાન કરે સુલપાણી. મન.
 પંચામૃત સખ સ્નાન કરાવે, હસ્ત ગૃહે નિજ ઝારી. મન.
 ગંધાક્ષત ખિલી પુષ્પ હિશોભિત, ભસ્મ લગાવે વારી. મન.
 કુંદહિમાલા કંઠમ છાજત, જટા ખીચ ગંગા પ્યારી. મન.
 અડધાંગે ઉમીયા ખીરાળે, વામાંગે ગણપતી ધારી. મન.

અદ્ભુત રૂપહી દેખત આનંદ, ધ્યાન કરે નરનારી. મન.
 ચરત કમલપર શરતહી આપે, રૂપ અનોપમ ધારી. મન.
 વેદ વિરંચી નારદ શારદ, શીશ નમોવે રાવી. મન.
 ભંગહી પીવે ડાકહી ડમર, વ્યાધિ ચર્મ અંગધારી. મન.
 ભાલે ચંદ્રહી દીખાવત, દેખત નંદી સ્વારી. મન.
 ભુતહી ગાવત બાહોહી મનમે, અકલ ગતિ શિવ ન્યારી. મન.

સારસારે સુરત રોહર મુંચઈ અલમેલી. એ રાગ.
 સારસારે હટકેશ્વર ધાંમ, આરાસુર બહુ સાર. ટેક.
 મણીપુરની શોભા સારા, તીરથનો નહી પારરે;
 હટકેશ્વરનુ રુકુ મંદીર, શોભા દે અપાર. આરા૦ ૧
 ચરિગુગમાં આડ્યુ આબ્યુ, વશીયુ સાર રોહરેરે;
 નાગરોની ઉત્પતી ત્યાં, થાયછે લીલાલેહર. આરા૦ ૨
 ઉત્પતી પહેલી નાગરની, કરે હાટકેશ્વરે સૌ જાતરે;
 રાગમે ત્યાં યજ્ઞજ કીધો, ત્યાંથી પડી ગુદી નાત. આરા૦ ૩
 વડનગરાયે દાન ના લીધુ, તે વશીયા તતખેવરે;
 પાંચે જાતે દાનજ લઈને, વિસારયા મહાદેવ. આરા૦ ૪
 વિમંતનગરમાં વાસ કર્યોને, વશીયા નાગર એકરે;
 સાહેદગામમાં વશિયા નાગર, એ ત્રૈલોકી નેક. આરા૦ ૫
 ચિત્રોડા પ્રશ્નોરા કહાવે, કૃશ્નોરા નીચ જાતરે;
 એ પાંચેમાંથી બહાર નીકળ્યા, તે દેહેવાયા બાહુડ. આરા૦ ૬
 એ સવૈથી વડીલ નાગર, વડનગરા કેહેવાયરે;

વડનગરમાં વાસ રહ્યોછે, ઠાકોર નામ ધરાય. આરા૦ ૭
 વડનગરની શોભા કહુછું. જોતા ન આવે પારેરે;
 જાત્રા કરવા આવે નરનારી. દરશણનો નહીં પાર. આરા૦ ૮
 ગામ મધે સમેળા મોઢું, તળાવ દરીયા જેવુંરે;
 તેની પાળે ગામ વસાવ્યું, હાટકેશ્વરે હેવું. આરા૦ ૯
 હાટકેશ્વરની શોભા ભારી. શિખર ઉચ્ચ આકાશેરે;
 નિશાન દ્રરકે પંચરંગી ત્યા, નાગર સર્વ ભાસે. આરા૦ ૧૦
 હાલ્લાજમણી ઘંટા વાગે, ધોર તણું નહીં પારેરે;
 ઠકોરખાનુ વાગે દ્વારે, શરણાઈયા અપાર. આરા૦ ૧૧
 હાટકેશ્વરના દ્વારજ રૂડા રૂપેરી તતજેવેરે;
 જળાધારી પાણુ તેના જેવી, જોવાની પડી દેવ. આરા૦ ૧૨
 કેહાશ જેવું રૂડું ભાસે, મંદીરેછે વિશાળરે;
 ધરમશાળા માટી દીસેછે, શોભા દાસે હાલ. આરા૦ ૧૩
 શ્રાવણમાસે પુજા થાયે, પ્રાતુરાકાળે સારીરે;
 નગરના સહુય ઉમંગે, વારણુ લેછે ભારી. આરા૦ ૧૪
 વડનગરની તોરથ યાત્રા, કરે જે મનમાં ધારીરે;
 મનવાંચિછતકળ આપે શિવજી, કાનકરે બહુભારી. આરા૦ ૧૫
 હાટકેશ્વરનું મહાતમ કેહેતા, ન આવે કાઈ પારેરે;
 અદ્વયબુદ્ધિથીડું વર્ણુવુછું, થોડામાં બહુ સાર. આરા૦ ૧૬
 ગયા કોઠી વિરનું પાદુકા, સ્નાન કરીને આયોરે;
 હાટકેશ્વરનું પુજન કરીને, રસોઈ તતખર થાયો. આરા૦ ૧૭
 નગર મધે મૈયા મેઠી, સિંધનાથ-ચિત્રેશ્વરીરે;
 આછંગે કમળાપર છાજે, હાથ ઉમીયાવર ધારી. આરા૦ ૧૮

ગૌરીકુંડે સ્નાન કરીને, સુસ્તક પુળ જૈયેરે;
 ગંગા આવે ગૌરીકુંડમાં, અધોરપાપ સહુ ધોઈયે. આરા૦ ૧૯
 નાગદ્રો ઉપરથી જૈયે, વિશ્વાનિત્રી જ્યાંછેરે;
 સ્નાન કરો સર્વે ત્યાં જૈને, સમરૂષી ત્યાં છાજે. આરા૦ ૨૦
 ત્યાર્થી સમેળા ઉપર ચૈન, દરશણુ ખડુ કરતા આવોરે;
 ગાણપતીખોખલા મહાંજ, ત્યાં જૈ મહાદેવ આવો. આરા૦ ૨૧
 નગર મધે યાત્રા માટી, હટકેશ્વર મુખ્ય ધાંમરે;
 નગર મધે દેરાં ખડુંજ જતાં ન પહોંચે હાંમ. આરા૦ ૨૨
 હવે કહુધુ શ્વેતાધડુ, લધુ લધુ આખ્યાનરે;
 દાંતા દેરા રાણાં છાજે, રાજ કરે ત્યાં રાંત. આરા૦ ૨૩
 દરબારનીતો આરાતો ચૈન, ઉતરીયે કાચળી નદીયેરે;
 પેહલ્લી ધાંટી ખીછ ધાંટીયે, ત્રિશુળને સહુ વંદીયે. આરા૦ ૨૪
 ત્યાર્થી ચાહ્યા પાંખસર આગળ, સરસ્વતીની તીરેરે;
 સ્નાનકરી ત્યાં ચોખા ચૈન, જૈયે સનમુખ ધીર. આરા૦ ૨૫
 ખોડીયાળમાને શીશ ધરોને, પેહલ દરવાજે જૈયેરે;
 તેના ઉપર નોખતવાગે, જૈ મા દરબારે નમીયે. આરા૦ ૨૬
 ત્યાર્થી જમણુ દરબારે જૈ, ચાચર મધે નમીયેરે;
 ગાણપતીને શીશનમાત્રિ, માની પ્રદક્ષણા કરીયે. આરા૦ ૨૭
 આવિ માને દ્વારે ચડીને, અંખામા નીરખીયેરે;
 શીશ નમાવિ આસનપર જૈયે, આરાસુરમાં રહીયે. આરા૦ ૨૮
 પ્રાતુશકાળે ખાળા રૂપે, દરશણુ દોઝો નિત્યેરે;
 મધ્યાને તરૂણુ અવસ્થા, સાયંકાળે વૃદ્ધે. આરા૦ ૨૯
 માતાજીની પુળ થાયે, શોભાનો નહી પારેરે;

અંબામાના અંગજ ઉપર, કુચનનો નહીં પાર. આરા ૩૨
 હિરા મોતી માણેક કીલમ, જડામ દીસે સારે;
 કાને કુંડળ નાકે પેસર, ચંદન દીસે હાર. આરા. ૩૨
 મુગટ અનોપમ સીર પર શોભે, છત્ર તણો નહીં પારે;
 બાહે બાળુ હાથે ચુડી, સેંધે મોંદર સાર. આરા. ૩૩
 પાંચે નેપુર રૂમ જીમ વાગે, હાથે વઢને વીંટીરે,
 અંગુડીયાં કદલાં ને કાંબી, અણુવટ વિછુવે દીઠી. આરા. ૩૪
 પચરંગી ચુદડીયો સારી, જરકશી અંબર સાડોરે;
 સિંહાસનપર ખેઠી અંમે, સિંહ વાઘ તણી અશવારી. આરા ૩૪
 આરાપાશછે જળહળ જોત્યો, માના તેજતાણો નહીં પારે;
 વંદાવડીયાળો આઝરના, થાયછે બહુ સોર. આરા ૩૫
 પંચરાત્રી આચરમાં રહિને, ઉદોઉદા બહુ થાયરે;
 નાગરસોકો નૃત્ય કરેછે, દુધપાક પકવાન ખાય. આરા ૩૬
 આરાસુરની પંચતીરથી કહુછુ, અદ્યપ્રુદ્ધિથી જાણુરે;
 અક્ષરભેદ જાણુ નહીંને, શ્રાવણુમાસે આવુ. આરા ૩૭
 કૃષ્ણપક્ષની ચતુરદશીયે, નીરખુ અંબામાડોરે;
 તે રાત્રીયે હવન થાયછે, પુણુછુ હુ પાવડી. આરા ૩૮
 બીજેદિવસે પુજન કરીને, માતાને થાળ ધરાયછેરે;
 તે રાત્રીયે નાગરસોકોની, ભવાઈ ચાલુ થાયછે. આરા ૩૯
 અશક્ત સંગ માતાજી કેરો, હટકેશ્વરથી આવેરે;
 ઝંડોઝોળી બગલમાં તુળડી, નાગરો સહુ જાવે. આરા ૪૦
 નીકળવાને પેહેલે દીવસે, પંચતીરથી ત્યાં થાયરે;

નરનારી ઉમંગે ગાતા, આવેછે બહુ ત્યાય. આરાં ૪૧
 અંમીકાની આરાલેને. ગણપતી પુજન થાયરે;
 આચરપુજન કરી ઉમંગે, વાવ્યે સહુવે જાય. આરાં ૪૨
 ત્યાથી જ ભૈરવ પુજન કરી. ખોડીયાળે સહુ આવોરે;
 શીશનમાવી માનશરોવર, જળભરવાને જાયો. આરાં ૪૩
 માનશરોવર પુજન કરીને, ત્રૈલોક્ય મહાદેવ પુજવારે;
 ત્યાંથી જળભરીને ડેરે, અન્નવડીને કહેવા. આરાં ૪૪
 અન્નવ પુણ્ય અરજ કરો સહુ. કરગોડીને ત્યાહરે;
 ગરમાગાયેછે નરનારી. ઉમંગે સહુ ત્યાહ. આરાં ૪૫
 વનમાં બેઠી દેત હજુછે, ત્યાંથી ચોળો માટીરે;
 અંગોના સર્વ રોગો જાયે, દેવોયે સવ ભાંખી. આરાં ૪૬
 બ્રહ્મા વેદ આરાધે એને, મુરીનર મુનીયે વખાણીરે;
 ત્રૈલોક્યકેનો તાપ સમાવ્યો, હંદ્ર રાખ્યા ઉર આંખી. આરાં ૪૭
 અંમાની યે વડી બેહેનછે, એ એમાં નથી ભેદરે;
 અન્નવ પુજે અંમા પરસંન, તેમાં નાહી સંદે. આરાં ૪૮
 આરાલેને ત્યાંથી આવ્યા, ચાલી સહુ આચરમારે;
 વેહરાઈમાતા સામા મહાદેવ. બેઠાછે ઉમંગમાં આરાં ૪૯
 આચર મધ્યે કુંભ મુકીને. ઉદો ઉદો મુખ ભાખેરે;
 નાંચે કુદે છેલ્લીવારે, ઉદાશ થે માં ઝાંખે. આરાં ૫૦
 માતાજીના સનમુખ ગમર, જોતા ન આવે પારરે;
 હંચાહંચા પથર ભારે, ચડતાં યાય બહુ વાર. આરાં ૫૧
 માંનસરોવર આગળ થૈને, જાયે સહુ કૈલાશરે.
 બેઠાછે ઈશકોટેશ્વર ત્યાં, સરસ્વતીનો વાસ. આરાં ૫૨

સરસ્વતીમાં સ્નાન કરીને, આવો સહુ મહાદેવે;
 પુજન કરીને ત્યાથી પળાવો, વિમળ પારસદેવ. આરા૦ ૫૩
 ત્યાથી આવો આરાસુરમાં, પાવે પડે સહુ માતરે;
 અરજ કરીને જાવો મુકામે, ખાવોપિયો બહુભાત. આરા૦ ૫૪
 એવી અંબા સરવે શેવો. ભય દુઃખ શોક ના આવેગે;
 આરપદારથ પાંખે સોહજે, એકવાર આરાસુર આવે. આરા૦ ૫૫
 સ્વર્ગપુરીનો આકાર સર્વે, તેજતાણો નહી પારે;
 શ્વેતાગીરીને મળીપુર શોભે, છે સ્થાનક અપાર. આરા૦ ૫૬
 હટકેશ્વરને આરાસુરમાં, સર્વજન જે વશીયારે;
 બાજાનેશીર હાથ દેખે, ગાવો નાગર સહુ રસીયા. આરા૦ ૫૭
 સંવત એક નવ ત્રણ પાંચમાં, મહાચહીનો શુભ સારે;
 શુક્લપક્ષની પુરણી માયે, પુરણ કયો ગુરુવાર. આરા૦ ૫૮

રાગકાફી.

માયાતો મસ્તાનીરે મોહ્યા જન મોટામોટા એ રાગ.
 શ્વેતાગીરી સારેરે, મળીપુર સાડ સાડ;
 કૈલાશથી આવ્યારે, હટકેશ મળી પ્યાડ ટેક૦
 ધોળાધડમાં અંબા બીરાજે, વૃદ્ધનગર મહાદેવ;
 આરાસુરમાં ગામ વસાવ્યુ, હટકેશ્વરનીજ શેવ;
 ત્રિપુરસુંદરી ગાજેરે, ધ્યાન સહુ ધરે તાર તાર. શ્વેતા૦ ૧
 સુરીનર મુનીવર ધ્યાન ધરેછે, ધ્મિર આપોઆપ;
 વેદ વિરચી શીશ નમાવે, કુટને કરેછે તાપ;

મન તુહી તુહી ખોજેરે, સુખદીજ વારવાર. શ્વેતા૦ ૨
 મૃત્યુલોકમાં વ્યાપ ખીરાળે, શેવક કરવા સાહ;
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળયુગ, મધે ખીરાળે વ્યાપ;
 ભુમીપર કહાવો રે, હટકેશ મૈયાધામ પ્યારપ્યાર. શ્વેતા૦ ૩
 ચારેદીશાયે વ્યાપી રહ્યાંછો, શેવકજન પ્રતીપાળ;
 નીરાકાર થઈ શાકાર પુળવો, ધંશ્વરગતીછે અપાર;
 ખાલાશીર રહેજેરે, આશનિશ ધાર ધાર. શ્વેતા૦ ૪

હોરી.

શિવશંકર ખેલેહોરી, સંગ ખેડી ઉમિયાગોરી. ટેક.
 ક્રાગત વ્યાપો હે શિવશંકર, ઉમંગ બહોત કરોરી શિવ ઉ૦
 વ્યાનધરતહે વેદ ચિરંચી, આશરખે મન તોરી;
 જટાખીચ ગંગા ધરોરી, શિવશંકર ખેલેહોરી૦ ૧
 ચુવાચુવા ચંદન ઓર અપરચા, કેસરગાગર ભરોરી. શિવ કે૦
 કર પીચકારી વ્યાપ લીયે હે, સતમુખ મૈયા ધરોરી;
 ખેલત મન વ્યાપઈ હોરી, શિવશંકર ખેલેહોરી૦ ૨
 અખિત્રયુક્તાલ ઉડતહે અંગે, ભભુત ઝંઢમાળા ધરોરી; શિવ૦
 ખાજત તાલ પખાજ ઝાઝર ડફ, ધંટા નાદ કરોરી;
 પીયે સખ ભાંગહિ ધોરી. શિવ૦ ૩
 આકંઠતુરા પીયે સખ સાજન, ગાવતહે હોરી નારી; શિવ૦
 ડાકહિ ડમર સાથહિ ખાજત, રીજવતહે ત્રિપુરાસી;

હાટકેશ્વર હે શુભકારી. શિવ૦ ૪
 એ સખ રંગ રચો હે જંગલમે, સાથે ભુતગણુકી ટોળી; શિવ.
 એ સખ રંગ ગાવે મંદીરમે, ગાવે સુણે પાડે તાળી;
 એ સો શિવ શેવો નિહાળી. શિવ૦ ૫
 સુરીનર મુનિવર ધ્યાન ધરતહે, તિનલોકે શુભકારી; શિવ૦
 આશંકરો સમ ઉરમે પાઈ, હોરી મનરંજન પ્યારી;
 અમધુત શિવમંગળકારી, શિવ૦ ૬
 આશંકરો ઉરમે મતવાલે, શિવશક્તિ પિતા માઈ; શિવ૦
 આલાલ આનંદ ગુનહિ ગાવે, કૈલાશમે આનંદ કરાઈ;
 ઉરમે આશ રખિયે ધાઈ. શિવ૦ ૭
 મોક્ષદાયતહે ધ્યાનધર તનકુ, શિવહે અલોકીક ભારી; શિવ૦
 આધિ વ્યાધિ દુર કરતહે, નિજજન રહો મન ધારી;
 જજે ખોલો શ્રી ત્રિપુરારી. શિવ૦ ૮

અમદાવાદ મહાત્મ ગરખો.

સાડૂ સાડેરે સુરત શહેર, મુખઈ અન્નમેલી એ રાગ.

જોયા જોયારે ખારે માસ, આવણુ બહુ સારો,
 કરે પુજન સર્વે જાત, મુખનો એ આરો. ટેક.
 અમદાવાદની શોભા કહુધુ, સુણુજે સહુજન જાતરે;
 હાટકેશ્વરનુ મંદીર દીશે, શેવેછે નાગરીનાત. શ્રા૦ ૧
 આવણુ માસની શોભા ભારે, કોઈથી નવ કળાયરે;
 દેવો સર્વે આપે ભુમી, ઉમંગ ઉર ન માય. શ્રા૦ ૨
 મહાદેવ મંદીર પુજન થાયે, શંકર સનમુખ જાયરે;

ઘેરઘેરથી પુળપો લાવે, મનુરા પુજન પળાય. આ૦ ૩
 રાજનગર તો રૂડુ દીસે, જોતા ન આવે પારેર;
 ધરમશાળાઓ મંદીર ઝાઝા, પુજન કરે અપાર. આ૦ ૪
 પ્રથમ દીવશે પુળપો લેતે, આવેછે સહુ જનરે;
 સાયંકાળે મહાપુજન થાયે, નવજાલ કરે ઉમંગ. આ૦ ૫
 મહાપુળ્યે આવે નરનારી, દરશણ કરવા રોજરે;
 પાર્થિવેશ્વર પુજન થાયે, કરેછે નાગર મોજ. આ૦ ૬
 ભવાયા ભુગળો વગાડે, સારંગિ તંબુરા વાગેરે;
 ગાંનતાન સહુ થાય ઉમંગે, જોવા મનકુ જાગે. આ૦ ૭
 ઘંટા ડમર ઝાઝો વાગે, ઘડીયાળી છડીદારેરે;
 નોખત વાગે ચંમર ફરેકે, હાંડી ઝુમર બહુ સાર. આ૦ ૮
 નીત્ય નીત્યતો જીદી જાતો, પુજન કરે સહુ આવીરે;
 ધ્યાન ધરે ત્યાં શિવજી કેરે, મનમાં ઉમંગ લાવી. આ૦ ૯
 આઠેદાહાડે સોમજવારે કુલમંડળીયો થાયરે;
 તે દીવશે સહુજન રસીયા, કરિ દરશણ આવે જાય. આ૦ ૧૦
 બારેદરબાજે સર્વ ચક્રે, પોજે ખાંચે મહાદેવરે;
 આપોઆપના માલીક જાયે, તે માંસે પડીદેવ. આ૦ ૧૧
 બ્રાહ્મણોની બજેવ મોટી, જનોઈ પેહેરવાનો દહાડોરે;
 પુરણીમાં શ્રવણ નક્ષત્ર, થે જાયછે આખો દહાડો. આ૦ ૧૨
 આ માસે શુભ અષ્ટમી રૂડી, કૃષ્ણપક્ષના સારીરે;
 શ્રીકૃષ્ણ પોતે જનમ્યા, આછવ થાય બહુ ભારી. આ૦ ૧૩
 પુરણમાસે પુજન કરીને, મહાદેવ થાળ ધરાવેરે;
 પંચકેશ ઉતરાવી નાખે, લાડુ દુધપાક જમાવે. આ૦ ૧૪
 આવણમાસે રૂડા મેળા, થાયછે તે બહુ ભારીરે;

જાગનાથથી સુખરાય જાણે, તે આઠેદાહુડે શાહાવાડી. આ૦ ૧૫
 પાદશાવાડી ગાડી ઘોડા, સાખરમતીની તીરે;
 એકાંછે શિવચંદ્રભોજા, ખડગધારેશ્વર ધીર. આ૦ ૧૬
 પુણુમાસે નીલકંઠમહાદેવ, એકાંછે કૈલાશરે;
 નરનારી જન સર્વે જાણે, તે પુરે મનની આશ. આ૦ ૧૭
 માતરભવાતીની વાવ્ય રૂડી, એકાં પોતે માણરે;
 પાવેપર્ણિને સડુજન આપે, બેશી થાય ત્યાં રાણ. આ૦ ૧૮
 આચારજીની બેઠક ભારે, દરશણુ કરે વૈશંતવ જનરે;
 દાદાહરિનીવાવ્યછે પાછળ, જોવા થાય સડુનુ મન. આ૦ ૧૯
 બીજો મહીમા શિવરાત્રીનો, મહામહીનામાં થાયરે;
 કૃષ્ણપક્ષની ચતુર્દશીયે, સડુ મહાદેવ આજીવ થાય. આ૦ ૨૦
 શિવરાત્રીનો મોટો મહીમા, જાણે સુરીનર લોકરે;
 વેદ તાણી ત્યાં ધુનો ચડાવે, ગાંનતાંન કરે શોખ. આ૦ ૨૧
 શિવરાત્રીનો સંગજ ભારે, જાય ઉટકંઠ જાખાડીરે;
 ખરો દેવ ખેરનાથજી સામો, કેદારનાથ દયો જાડી. આ૦ ૨૨
 આવણુમાસે સંગજ સારો, અંખાણ સડુ જાયરે;
 નાગર સર્વે સંગવી થઈને, અમદાવાદથી પળાય. આ૦ ૨૩
 કૃષ્ણપક્ષની રાધણુછે, સાખરમતીની તીરે;
 ઉમંગથી સડુ રસીયા જાણે, નાગરો સર્વે ધીર. આ૦ ૨૪
 બીજોમાસેજે ચૈતરકેરો, ચતુર્દશી અજવાળીરે;
 વરઘોડા મહાદેવના નીકળે, દરશણુ કરે નીહાળી. આ૦ ૨૫
 હટકેશ્વરનો આજીવ થાયે, વરઘોડાનો ઠાઠરે;
 નાગરો આપે સાજનમાં, પળે આશાપુરીની વાટ. આ૦ ૨૬
 ગાંન કરે ઉમંગે નારી, જોયાનો નહી પારે,

(૫૨)

વાળાં ભુગળ ટકોરખાનુ, વાગે બહુ અપાર. શ્રા૦ ૨૭
હટકેશ્વર દરશણ કરીને, પળાયે સહુયે ઘેરે ;
તેજ રાત્રીયે જમવા આવે, મુગટા લોટા પેર. શ્રા૦ ૨૮
ખીજી શોભા અમદાવાદની, થોડામાં કહુ સારે ;
શેહેર મધે આદશાની ચોકી, માણેકનાથ સરદાર. શ્રા૦ ૨૯
ખીજી મહંમાયા બેઠીછે, બાળા બહુચરમાતરે ;
માણેકચોક વેપારી આવે, પાયે પેડે સહુ જાત. શ્રા૦ ૩૦
ત્યાંથી જઈયે નાગરવાડે, હટકેશ્વર નીજ ધામેરે ;
મહંમાયા રધુનાથ ખીરાજે, નાગરોનો ઠામ. શ્રા૦ ૩૧
સાંકડી શેરી રૂડી શોભે, જોતા ન આવે પારે ;
આશાપુરીમાં આશાપુરેછે, દરશણ કરે નર નાર. શ્રા૦ ૩૨
ત્યાંથી જઈયે ચાંલાઓળે, કાળુપર પળાવોરે ;
નટવરજીરામજી ખીરાજે, વૈશ્ણવ લોક સહુ જાવો. શ્રા૦ ૩૩
રામજીમંદર સાફ શોભે, હાજીપટલનીપોળેરે ;
ત્યાંથી નીકળી ખારીયે જઈયે, નરનારાયણને ખોળે. શ્રા૦ ૩૪
ધનાસુતાની પોળજ રૂડી, અંબામાડી બેઠીરે ;
આશપુરેછે શેહેરતાણી તે, નજરે સહુયે દીઠી. શ્રા૦ ૩૫
ત્યાંથી નીકળી સનમુખ જઈયે, સારંપુરને ચકેલેરે ;
રણછોડજી તો રૂડા છાજે, નરનારીનુ મન અળકે. શ્રા૦ ૩૬
તે દરવાજે શંકર શોભે, કોટેશ્વર કૈલાસરે ;
કરણ મુક્તેશ્વર દરશણ કરીયે, પુરે મનની આશ શ્રા૦ ૩૭
કારતગમાસે પેહેલે દીને, નરસીહજી સહુ જાયરે ;

લોકોનીતો ગડદી થાયે, ઉમંગ ઉર ના માય. શ્રા૦ ૩૮
 આણકુટ થાયે ખીજે દીવશે, વૈશ્વજન મંદીરમારે ;
 આચારજી મહાપરભુજી થાય, આણકુટ સુદ નવમીમાં. શ્રા૩૯
 રાયપર ચકલે આવી ખેસો, પોત્રીસનોછે ઠામેરે ;
 ચકલુ રૂડુ શોભે સારૂ, દ્વારકાં નીજ ધામ. શ્રા૦ ૪૦
 ત્યાંથી જઈયે તે દરવાજે, કાંમનાથ કાકરીયુરે ;
 ભૈરવનાથ છે ભડ વગડામાં, સહુયે અંન વાપરીયુ. શ્રા૦ ૪૧
 નવાપુરામાં જઈયે ત્યાંથી, ભટ વડલભની માતારે ;
 નવરાત્રીની નવમીયે ત્યાં, હોમ થાયછે સહુ જતા. શ્રા. ૪૨
 અશાડ માસમાં જગનાથજી, જમાલપુર દરવાજેરે ;
 રથમાં ખેરી ફરવા આવે, શહેરમાં આવી ગાજે. શ્રા ૪૩
 ગંગાકાંઠે સરવે જામે, ભાદરવા સુદ પાંચમેરે ;
 સપ્તર્ષીને આરે જઈને, સ્નાન કરે તે ઠામ. શ્રા૦ ૪૪
 ત્યાંથી આવો સનમુખથઈને, ત્રણ દરવાજે ખેસોરે ;
 સાંજ પડે સહુ જોવા આવે, મીઠાઈ પાંન ફળ લેશો. શ્રા ૪૫
 સનમુખ ખેડી ભદરકાળી, જળહળ જાગતી જોતેરે ;
 અંગ્રેજની ત્યાં ચોકી રહેછે, રક્ષા કરેછે પોતે. શ્રા૦ ૪૬
 ગંગાજી સહુ સ્નાન કરવાને, જાયછે ત્યાંથી સહુજનરે ;
 પાછા આવે સનમુખ થેને, પાયે પડે રહેમન. શ્રા૦ ૪૭
 ઘડીયાળીનો રૂડો રણુકો, ચારો દીશાયે જાયરે ;
 રાત દીવસનો આધાર એનો, કચેરી સર્વે પળાય. શ્રા૦ ૪૮
 હીંગળાજમાતા નદીપારેછે, ઉમંગે સહુ જાયછેરે ;
 ખાંનપાંન કરીને આવે, ઘેર પોતાને જાય. શ્રા૦ ૪૯

ત્યાંથી આવી સનમુખ થયે, ઇંદરીયે દરવાજેરે ;
 અશાડમાસના દીવાસાયે, દુધેશ્વર સહુ છાજે. શ્રા૦ ૫૦
 અંગ્રેજની તો કાંપજ રૂટી, વાંજાં બહુ ત્યાં વાગેરે ;
 બંધુક તોપો નિશાન કરકે, હનુમાન રોકડીયો જાગે. શ્રા. ૫૧
 ત્યાંથી હાજે ગામ નરોકુ, ભાગળ સારી શોભેરે ;
 ધનુશધારી માત ખીરાજે, નરનારીનુ મન લોભે. શ્રા. ૫૨
 ધનુશધારી માતા જઈયે, રસ્તે આમુંડા માતારે ;
 ઉગ્ગણી સહુયે ત્યાં જાયે, મનનાં મનોરથ થાતા. શ્રા. ૫૩
 ત્યાંથી આપો કાળુપરમાં, નવદુર્ગાજે માતારે ;
 નવરાત્રીના નવે દીવસ, ગાંધ્રવ લોકો ગાતા. શ્રા. ૫૪
 આ સર્વે ઉલાસ ધરીને, જાણે અજ્ઞાણે ગાયુરે ;
 સર્વે જનને ઉમંગ થાયે, એવુ મનમાં માંન્યુ. શ્રા. ૫૫
 આ વર્ણુન અમદાવાદ કેરે, હોશ ધરીને ગાયુરે ;
 શિવ શક્તિયો આશ પુરશે, એવુ નિશ્ચે ધાર્યું. શ્રા. ૫૬
 આ સર્વે દેવ દરશાણુ ગાશે, મનવાંછીત કૃણ થાશેગે ;
 અમદાવાદના દરશાણુનેજી, હૈયુ તાહુ થાશે. સ્ત્રી. ૫૭
 નરનારી જે ગરમે ગાશે, ઉમંગ મનમાં લાવીરે ;
 અંબામાને શરાણુ જાશે, અંતે લે બોલાવી. શ્રા. ૫૮
 શંકર કેરી ભક્તિ કરશે, હિતરશે ભવ પારે ;
 નાગરેનો ઇંટિ હટકજે, બોલ અંબાજીજે સ.ર. શ્રા. ૫૯
 બીજી ઇંટજે નાગરવાણીયાનો, જનને સ્કંદપુરાણેરે ;
 ઉત્પત્તિજે તેની તેમાં, નિશ્ચે સર્વે જાણુ. શ્રા. ૬૦

(૫૫)

આ ગરબો જે શંકર પાસે, ગાશે ઉડત આણીરે ;
ભવના દુઃખ સંકટ સૌ કોપે, નીચે અરધુ પા .ી.શ્રા.૫૧
ગાશે સુણશે ભાવ ધરીને, ઉતંગ મનમાં લાચીરે ;
ખાલાજીને કંઠે કરળે, તમ નિજ શરણે ખોડાવી.શ્રા.૫૨

ગરબી.

તમે આરોને આપોરે, કહુ એક વાતલડી. એ રાગ.
દેસાશધી આવારે, થઈછે પુનન વેળા ;
આવ્યોછે શ્રાવણરે, ઉમાવાવર અલખેલા. ૧
પ્રજ્ઞા ધ્યાન ધેરેછે, રધુતર શીર નામે ;
ગાન નારદ દરતારે, અપછરા મન વામે. ૨
વેદ આરે આવ્યારે, રૂપી મુન્ય ધ્યાન ધેરે ;
ઇંદ્રાદિ દેવોરે, પંતગ ના છત્ર ધેર. ૩
અંગે ભભુતી ધારીરે, ઉનીયાછે આછંગે ;
સુત ગણુપતી સાશરે, લીધો એને સંગે. ૪
ખીન્ને સુત રકંજરે, જ્ઞામાં લીધી ગંગે ;
મુખ સુર્ય કાંતારે, પુનન કરો લીંગે. ૫
આહુશણુ સર્પજરે, શિર મણી ખરેછે ;
લસાટે આંદલરે, નેઈ મન લોભેછે. ૬
કંઠે રૂઢમાજાર, ત્રિ નેત્ર અમી ઝળકેછે ;
અમર કટી પહંપુરે, ભાટી સીંદુર લેકેછે.
વ્યાધ્ર આસને બેઠારે, ત્રિયુગ કર જાલી ;

અભેરવ આપેરે, સહુ લેછે યાળી.	૮
હાક હમરૂ શોભેરે, નંદી ભંગી આઘ્યાછે ;	
સાથે ચંગી શોભેરે, જંગી બહુ આઘ્યાછે	૯
મેઘ ગડગડ ગાજેરે, વિજળી ચમકેછે ;	
વિજ્યા પાસ વાવીરે, જળધારા ટપકેછે.	૧૦
ભીલડી ત્યાં મોહિરે, અગડ બંબોતે જોઈ ;	
કળે નહી દાનવેરે, તપ કરતા કોઈ.	૧૧
અસુર વર દીધોરે, પ્રદલેકાર એ કરતા ;	
ક્ષમા કરો દેવનેરે. અસ્તુ વાણી ઓચરતા.	૧૨
હેવો હટકમણીરે, ઉરમાં સહુ લાવો ;	
ગુરૂદેવ પરનોરે, શંકર મન ભાવો.	૧૩
એ નથી અજગોરે, રોમે રોમે વશીયો ;	
ભવસાગર તોરેરે, એવોછે ઈશ રશીયો.	૧૪
શેવો નરનારીરે, એછે સુખકારી ;	
દુઃખ દેહનુ ભાગેરે, નિરાકાર ત્રીપુરાશી.	૧૫
દેહ સંકટ કાપેરે, વર આપે ભારી ;	
ગાંડા ઘેલા શેવોરે, એછે ઉપકારી.	૧૬
શિવશક્તિ શેવોરે, નાગર સહુ રસીયા ;	
અમદાવાદ મંધેરે, વડનગરા વશીયા.	૧૭
તેજ ત્રિપુરાશીનુરે, આખ્યો વર હાથે ;	
આઘ્યા કેલાશર્થીરે, રાખ્યાછે માથે.	૧૮
બિજા અન્ય ન શેવોરે, રાખો સહુ તે સાથે ;	

શા મોઢે તજ્જે તમોરે, ધરોને શીર સાથે. ૧૪
 નવલાલે ઉપાશ્યારે, ગુરૂ જાણી રાખ્યા ;
 શિર ખાલાને રેહેજોરે, હટક નજરે ઝાંખ્યાં. ૨૦
 કરૂ વિનતિ કરજોડીરે, આરા હુ માગુ ;
 કરૂણા કરો હમોરે, એટલુ મુખે માગુ. ૨૧

હટકેસ્વરની આરતી.

જે શીવ હટકેશા, જે શીવ હટકેશા.
 વીરંચી વૈરંચો, ૨ વંદે વિશ્વેશા. જે શીવ ૦ ૧
 વેદ સ્કંદ પુરાણે, તૃતીયા પરી છેદે. શીવ તૃ
 પ્રગટ પ્રમાણુ રહસ્યો, ૨ જોતીર લીંગે ભેદે; જે શીવ ૦ ૨
 આનંદે અમતકારે, નગરે વૃક્ષોક્તે. શીવ ન
 પાતાળે શુભ દેશે, ૨ લીંગે સ્વરણુક્તે. જે શીવ ૦ ૩
 શિર કંઠે ખાહુ રદયે, ગંગાધર સર્પા, શીવ ગં
 અરધાંગે જુગદંબા, ૨ દુષ્ટ હરણુ દરપા. જે શીવ ૦ ૪
 વૃક્ષ સ્વરૂપ અરૂપ, નંદન મોમકારે. શીવ નં
 ભંગેતે -હૃદય પ્રકાશે, ૨ મહાપુરૂષાકારે. જે શીવ ૦ ૫
 એક દેવી ત્રી પંચ, આણુંદ કરનેત્રે. શીવ
 શીવશક્તિ રૂપ દેખ્યા, ૨ વ્યાપિક ખહુ ક્ષેત્રે. જે શીવ ૦ ૬
 ચંદન ખીલવી પુષ્પાક્ષત, આદ્ય અર્ચ્ય મુક્તિ. શીવ આ
 સાંગસ વાહન આયુધ, ૨ સાયુજ પદ મુક્તિ. જે શીવ ૦ ૭

(૫૯)

ચંદ્રાં ધૃત ધૃત ભાલે, ત્રિભુતી પ્રભુ ભાલે. શીવ વિ.
વરો પચીત્રી માળા, ૨ મૃગ છાણ રાજે. જે શીવ૦ ૮
સહસ્તાનન ચતુરાનન, તાલ મંદગ વાગે. શીવ તા૦
શીવ સુખ કરી દીજ સડને, નાગર ગુગુ ગાયે. જે શીવ૯

મંત્ર પુષ્પાંજલિ.

ૐ યજ્ઞેન યજ્ઞમય જં ત દેવા, સ્તાનિ ધર્માણિ
પ્રથમાન્યા સન્ ॥ તેહનાતં મહિમાનઃ સચં
ત યત્રે પૂર્વે સાધ્યાઃ સંતિદેવાઃ ॥ ૐ રાજા
વિરાજાય પ્રસંય સાહિદે, નમોવયં વૈશ્રવણા
ય કૂર્મદે ॥ સમેકામાન્ કામકામાય મહિયં
કામેશ્વરો વૈશ્રવણો દધાતુ ॥ કુબેરાય વૈશ્રવ
ણાય, મહારાજાયનમઃ ॥ ૐ સ્વર્ગિ ॥ સા
મ્રાઙ્યં, ભોઙ્યં, સ્વારાઙ્યં, વૈરાઙ્યં, પારમે
ષ્ઠ્યંરાઙ્યં, મહારાઙ્ય માધેપત્યમયં, સમંત
પર્યાયિસ્યાત્ ॥ સાર્વભૌમઃ સાર્વાયુષાઃતાદાપ

(૫૯)

રાધાત્ ॥ પૃથિવ્યૈ સમુદ્ર પર્વતાયા એકરાલિ
તી ॥ તદપ્યે શશ્લોકો ભિગિતો મસ્તઃ પ
રિવેષ્ટારો, મસ્તસ્યા વસત્ગૃહે ॥ આવિક્ષિ
તસ્ય કામપ્રે ॥ વિવ્યેદેવાઃ સમાસતઃ ॥

કાફી.

એડો પાર ઉતારોરે, આરાસુરવાળી;
કૃપાસિંધુ એવારે, કંઈણુ કરો કાળી. એડો ૧
ઉતર મધે આપ બીરાળો, પુરવમાં મહાકાળ.
દક્ષણમાં તુળળ ભવાળી, ચૌવાળ બહુચરખાળ;
સરસ્વતી તિરેરે, એડીછે મતખાળી. એડો ૨
વેદ ચિરંચો ધ્યાન ધરછે તારૂ શેવકળન પ્રતીપાળ;
ત્રિભુ કંસને હણુવા ચાડવા, દુષ્ટને દેખાડી કાળ;
શિવ ચંગે એઠારે, હિમાચળવાળી. એડો ૩
શુંભ નિશુભને માવો રણુમાં, દેવોવુ દુઃખ નીવારી;
ચાંડ મુંડને ચોળી નાખ્યા, ધર્મ ભયંકર નારી;
રડતખીજ રોળ્યોરે, પાવાગઢવાળી. એડો ૪
મહિષ મારતાં પ્રાકૃત અતી કર્યું, ચંડીરૂપે ધર્મ માત;
તે બળ તારૂ ક્યાં ગયું નૈયા, અરજ સાંભળો આગ્રહ;
દુઃખ અંતે આવારે, ધાળાગઢવાળી. એડો ૫
બ્યારે ભંડાસુર ઉપન્યો બરે, એડીતી શ્વેતાળીરી માંદ;

શકાદિ સહુ દુઃખ પામતા, આપ્યા ચંડીને ત્યાંહ ;
 તેનુ કષ્ટ નિવાર્યુરે, અસુરોને ખાળી. બડોં પ
 મુનિ સતકાદિક પાર ન પામે, વેદ વેદછે માત ;
 કાલાવાલા આઘ તમને કરજી,કંગાળ પોકારે આજ્ઞત
 આવી ધારણુ દ્યોનિરે, પાંગળાને હયો પાળી. બેડોં
 અપાર વૃષ્ટિ થયછે, માજી, સાહકરો મહંમાય ;
 ત્રિપુર સુંદરી અરજ કરજી, સુખી રાખો નિજકાય ;
 બાલાનિ વાહારે આવોરે, પાયે લાગુ લળીલળી. બેડોં.૭

ઉપર પરમાણુ.

આરધુ કરજોડીરે, ક્ષમા કરો માજી માજી ;
 નિજ શરણે આપ્યોરે, શિર રહો ગાજી ગાજી ; ટેક.
 નિશાન કરકે માજી તાર, ત્રૈણુ લોકમાં અપાર ;
 વેદાદિ નારદ ગાન કરે પાસે, વેણા બજાવે બહુ સાર ;
 આરાધેછે ઇશર, પ્રગંન થયા રાજી રાજી. આં ૧
 મોહિની રૂપે મોહ પમાડ્યા, અસુર થયા બેહાલ ;
 વિષ્ણુ વિરચી ધ્યાન ધરેછે, ઉરમાં આણી વહાળ ;
 તેનુ દુઃખ નિવાર્યુરે, આસનથી તજી તજી. આં ૨
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતાયુગમાં, ભેદ ન પામ્યા લગાર ;
 ભુમીપર માજી આપ ખીરાજો, તારો કોઈ ન પામે પાર
 ન્યાળો નિજ આવીરે, સહુને કરો રાજી રાજી. આં ૩
 નાગર આવી ચરણુ નમેછે, આરાધે ઉમીયા ઇશ ;
 અપરાધ મારો ક્ષમા કરોને, રખે ચડાવતાં રીસ ;

(૬૧)

રિસ રખે ચઢતીરે, અન્નવડી માણ માણ, આ૦ ૪
 આચર આવી અરજ કરૂછુ, વળી લળી નામુ શીશ;
 અપાર કષ્ટ નિવારો માણ, શરણે આપુછુ હરનીશ;
 આ અવસર આવોરે, ખાલા શિર હો ગાણ ગાણ, આ. ૫

હોરી હુમરે આજ નનદીયોરે હોરી હુમરે એ રાજ.

હોરી.

ખિલાગ,

પુજન કરે નવલાલ શિવજીરે પુજન કરે નવલાલ. ટેક.
 હટક હે શિવ મનમે પ્યારો, ઉર રાખત વહાલ. પુ૦
 મંદિર વામે આવત જાવત, હો જાવત સખ ન્યાલ. પુ૦
 હોરીકે દીન રંગ ઉડાવત, ગાંન તાંન હોત લાલ. પુ૦
 નરનારી સખ ઉરમે ગાવત, હો જાવત સુખ હાલ. પુ૦
 નાગર ગુન હિ ગાવત હરનિશ, ગાવત ખાલો ખ્યાલ. પુ૦
 શિવ ઉમિયા ગણુ નંદી પવનસુત, નિજ ઉડત ગુલાલ. પુ૦
 જે જે ખોલો હરીહર મહાદેવ, શિવશક્તિ ઉર વાહાલ. પુ૦

અરજ સુનો નિજમાત મૈયોરે, અરજ સુણો નિજમાત. ટેક.
 સુરીનર મુનીવર ધ્યાન ધરતેહ, ગાંન કરે સખ જાત. અ૦
 બ્રહ્મા વેદ પડે તોરે આગે, કાનડખેન ખળત. અ૦
 શંકર ધ્યાન ધરે તોરે આગે, આવત કરત હે ખાત. અ૦

મરીશ માર્યો કારજ સોધ્યુ, સુર રાખ્યા તારે પાસ. અં
 ભટ્ટવદ્ધભને ઉગારી લીધો, સહુ રહેછે તારી વ્યાસ. અં
 ચરણક્રમળ પર શરણુહુ અઃવ્યો, રાખો શિર પર હાથ અં
 કાલાવાત્રા આઈ તમને કર્ણુ. આ અવસર રહો સાથ. અં
 અપરાધ મારો ક્ષમા કરો નિજ, કર્ણુ કરો મોરીમાત. અં
 નિજન સહુ રાખો ચરણે, આણુંદ કરો મન ગાત. અં
 નાગર સર્વે અરજ કરેછે, અધોર પાપ કરો ધાત. અં
 નરનારી મન ઉમંગ લાવે, તેના દુઃખ કરો ને પાત. અં
 ત્રિપુરસુંદરી શરણે આવો, ઉગારી લો આ જાત. અં
 કરજોડી હુ અરજ કર્ણુ, બાલો કરે ઉત્તાત. અં

શિવજી મનમાં હોય, ઉમીયારે, શિવજી મનમાં હોય. ટેક.
 ક્ષાગન આયો ઉર મન પાયો, ખેડત સુરીનર જોય. શિં
 અંગ ભલુત લગાઈ ખેડત, જગજમે નહિ કોય. શિં
 માવત સુનત ઉર મન ખોવત, શિવશક્તિ મન દોય. શિં
 આપહી સુનત આપહિ જોવત, બાલાકુ શિર હોય. શિં

ઉમીયાઈશ હે શિવ, આનંદેરે, ઉમિયાઈશ હે શિવ. ટેક.
 ગણપતી આરે રુકંદહિ આવે, આવે સમ ઉર જીવ. ઉં
 ચુવા ચુવા ચંદર આક ધનુરા, ભંગ પિવે ગણુ શિવ. ઉં
 બાલકુ શિર આપ બીરાજો, રટણુ કરત હે જીવ. ઉં

પ્રાન ગુમારે પાસ શિવજીરે, પ્રાન ગુમારે પાસ. ટેક.

આપકુ શેવે સુરી મુની ગ્યાની, બ્રહ્માદિ રાખત આશ. પ્રા૦
 ચરનકમળપર આશ રાખત હે, ગંગા જટા ખીચ પાસ. પ્રા૦
 હોરી આઈ સમ આનંદ પાયો, ઉરમે રાખત પાસ. પ્રા૦
 ડાકહી ડમરૂ ખાજત ઘંટા, ખાજત નાદ ઉલ્લાસ. પ્રા૦
 કાનડ નારદ નાચત ગાવત, ગાન કરે શિવ પાસ. પ્રા૦
 જો નિજ શંકર ઉરમે રાખત, દુષ્ટ પમાવત ત્રાસ. પ્રા૦
 મૂગહિ ચર્મ કરમે રાખત, ત્રિશુલ રાખત હાથ. પ્રા૦
 શિવહી પુજો મનમે લાવત, કરત શુભહી કાજ. પ્રા૦
 ચાર પદાર્થ પાવત શંકર, સરત સમહી કાજ. પ્રા૦
 અંગ ભભુત રૂંઠહિ માળા, ધારત ચંદ્ર શિર પાસ. પ્રા૦
 નિનહિ નેત્ર અમૃત ઝરતહે, તેજ ધરત આકાશ. પ્રા૦
 ઉમિયા શંકર ઉરમે રાખો, જાવત અંત કૈલાશ. પ્રા૦
 કરહિ જોડકે નિજ મન ગાવુ, ધારત હે નાગ પાસ. પ્રા૦
 જો જો ખોલો શ્રી ત્રિપુરાશી, ખાલોહિ રાખત આસ. પ્રા૦

કૈલાશ ઉપર નિશાન ફરકે શિવશંકરકા. એ રાગ.
 મણીપુરમે નિશાન ફરકે હટકેશ્વર શિવકા.
 કૈલાશ ઉપર આપ ખીરાબમે, અડધાંગે અંખીકા ટેક.
 મણીપુરની શોભા ભારી, હટકેશ્વર હીસે ;
 ઉમીયા ખેડાંછે આણુંદે, જોતા મનકુ હીસે. ૧
 હટકેશ્વર નીજ નામ ધરાવ્યુ, હટકમણી માટે ;
 એક એકથી શોભા ભારી, સ્વર્ગપુરી શાટે. ૨
 નગર વસાવ્યુ મૃત્યુસોકમાં, મુખે કહ્યુ નવ જાયે ;

- વસ્તીનો તો તાગ નહી, આવી નમે શિવ પાયે. ૩
 હટકેશ્વરની શોભા સારી, મંદીર ખડુ મોટું;
 ધરમશાળા તો સારી દીશે, બીજી લાગે ખોટું. ૪
 પુરવ દ્વારે ટકોરખાનુ વાગેછે ડંકા. મણી૦ ૧
 તે દરવાજે માળી ખેઠા, કુત્ર ખીત્ર જાજે;
 જાઓ લઈને મંદીર જાવો, હટકેશ્વર જાજે. ૧
 એ બાજીયે ગરૂડ પવન સુત, ઉભાછે દ્વારે;
 તેથી આગે જમણી બાજી, શિવશંકર વાહારે. ૨
 મંદીર મંડપ નંદી શોભે, આરસમણી જડીયો;
 ગણપતી હનુમાનજી દ્વારે, નીચે દીવીયો જડીયો. ૩
 રૂપાના તો દારજ સારાં, શિવ ખેઠાછે માહે;
 પારવતી અંબીકા ગટોરગચ, ખેઠાછે ત્યાહે. ૪
 હટકમણી તે વચે ખેરી તે પુજોછે રંકા. મણી૦ ૨
 પુજનનો તો પાર નહી, નરનારી આવેછે;
 પુજાપો ખડુ વીધનો લાવી, ઉમંગે આવેછે. ૧
 બ્રાહ્મણો તો પુજન કરેછે, શોભા ખડુ ભારી;
 મંદીર સનમુખ અંબા ખેઠા, શોભા તેની ન્યારી. ૨
 વેદતણા ત્યાં ઘોશ થાયછે, સ્વર્ગપુરી પોચે;
 ઘંટાઓ એ મોટી ભારી, નગર સહુ શોભે. ૩
 વિશાળ મંદીર શીખર ઉચુ, રંગી નીશાન ફરકે;
 આશપાશ શંકરની પથારી, વનરૂપતી થોકે. ૪
 જંગલની તો શોભા ભારી વચે ખઠા દીયા ડંકા. મણી૦ ૩

- નગર મધે નાગર વસીયા, ચમતકારી કહાવે;
રૂપતણો તો પાર નહી, વર આખ્યાછે દેવે. ૧
- તૃદ્ધનગરમાં યાત્રા ભારી, કેહેતા ન આવે પારે;
લધુ લધુ હું વરણુન કરેછું, હું આપુછું પારે. ૨
- નગર મધે તળાવ મોટું, સમેળાછે ભારી;
સર્વે તીરથ તેમાં મળીયા, પાણી ભરે પનીયારી. ૩
- ગયા કોઠો સ્નાન કરીયે, દેહ શુધ રાખે;
પાસેછે વિષ્ણુ પાદોદકી જળપાન કરે રાખે. ૪
- નાગેશ્વર મહાદેવે ત્યાં ખેઠા દીયા ટંકા. મણી૦૪
- ગણેશ ખોખલા બહુચરમાળ, ખેઠીછે વનમાં;
આશપુરેછે જંગલ કેરી, રાખેછે તનમાં. ૧
- ગવરી કુંડનુ મહાતમ મોટું, ગંગા આવે તેમાં;
સ્નાન કરે દુઃખ જાય તનનુ, મહાદેવ ખેઠા વનમાં. ૨
- વિશ્વામિત્રિ ત્યાંથી પાછળ, સ્નાન કરો તેમાં;
સપ્તરૂપી ત્યાં ખેઠા દીશે, રાખો સહુ તનમાં. ૩
- ત્યાંથી આવો નગર મધે, યાત્રા બહુ કહાવે;
કરતાં કરતાં પાર ના થાયે, ઉમંગ બહુ આવે. ૪
- નાગદ્રોનો આરો સારો, પંનગે દીયા ટંકા. મણી૦૫
- નગર મધે મૈયા ખેઠી, દરશણ બહુ આવે;
વિષ્ણુ શંકર રાખ્યા અંગે, સિદ્ધનાથ ચિત્રેશ્વરી કાવે. ૧
- ઈષ્ટદેવ હટકમણીછે, ઉર સહુ લાવો;
જનમ ધરીને એકવાર સહુ યાત્રાને આવો. ૨

નાગરો સર્વે ઉત્પન, ત્યાં આગળ થાયે;
 ચમતકાર પુરતે પણ દીશે, સતયુગથી આલ્યુ આવી. ૩
 હાલ નામ છે વૃદ્ધનગર, પણ વડનગર કેહેછે;
 ઇષ્ટ સહુનો હટમણી છે, સ્કંદ પુરાણ કેહેછે. ૪
 સત યુગથી તો આલ્યા આલ્યા, હાલ દીયા હંકા. મણી. ૨

રાજનગરતો રૂકુ દીશે, શોભા ખડુ સારી;
 નાગરોનો ઇષ્ટ હટક છે, આલ્યાં છે ત્રિપુરારી. ૧
 અમદાવાદમા વાસો કીધો, ઉરભાવ લાવી;
 રાયપર ચકલા મધે ખેઠાં, સહુને મન ભાવી. ૨
 હટકેશ્વરનું મંદીર સારૂ, શોભા ખડુ થાયે;
 નાગરો ત્યાં વસે છે પાસે, પુજન કરે ભાવે. ૩
 મંદીર મધે શોભા ભારી, મુખે કહી ન જાયે;
 પુજન કરે નરનાર ઉમંગે, દરશણુ કરે ગાયે. ૪
 તે મંદીરમાં શોભા કરી. નવલાલ દીયા હંકા. મણી. ૭

મંદીર મધે ઘંટા વાગે, ગણપતો પુજે;
 તેના સામુ થૈને જાયે, અંજની સુત ઉભો. ૧
 નંદી ખેઠો મંદીર સામો, દ્વારપાળે કહીયે;
 સામા જાયે અંબા ખેઠા પાર્વતીને લહીયે. ૨
 મધે ખેઠાછે શીવશંકર, શોભા ખની સારી;
 પુજન કરો ઉમંગથી આજે, શીર છત્ર ધારી. ૩
 રૂપા કરો અંગલો શોભે, કામ ખડુ ભારી;
 દીપ ખજેછે ધૃતતણો, તેની જોત્ય ખડુ સારી. ૪

મંડપ મધે હટકમણી છે, જોઈ થયાછે સહુ રંકા. મણી.૦૮

પીતળ કેરાં દ્વારજ સારાં, મીનાકારી છાજે ;

માતાજીનો ગોખછે સામો, તે એ રીતે ભાશે. ૧

જાળી કહેરો પીતળ કેરો, કચ્ચોછે નવજાણે ;

ઉમંગ આણે તેને, તે પણ હરનીશ તે પાળે. ૨

શ્રાવણ મહીને શોભા ભારી, ઓછવ થાય સારો ;

માસ એકતો પુજન થાયે, નીવમનો ધારો. ૩

બારે માસમાં જે જે માસે, શોભા થાય ભારી ;

પુજનનોતો પાર નહી, આવેછે નર નારી. ૪

ધરો આરા ઉરમાં આણી, ધ્યાન શીવશંકરકા મણી.૫

હાંડી જીંમર શોભા થાયે, ગાંન તાન સારું ;

ભુગજોનો નાદ થાયે. ગાયછે બહુ પ્યારું. ૧

નોખત વાગે ધનધન ગાજે, ધોર બહુ સારો ;

ધણુણુ ઘંટ ઘડી વાગે ત્યાં, ડમરૂનો ધારો. ૨

આરતી પુજન કરેછે નાગર, નવજાણ પોતે ;

છડીદાર ચંમર ત્યાં શોભે, દીવા બળે જોત્યે. ૩

કુલ મંડળી થાયે ભારી, અખીલ ગુલાલ ઉડે ;

નાગરી નાતતો સર્વે આવે, અંત્ય જાત ઉભી જીટે; ૪

કૈલાશ જેવી શોભા શોભે, રાખો ધ્યાન શંકરકા. મણી.૧૦

વકતુંડનુ ધ્યાન ધરીને, આરંભુ સ્વામી ;

સરસ્વતીને કર જોડીને, ગાવુછુ શીરનામી. ૬

સ્કંધ પુરાણે નગર ખંડમાં, તીર્થ ખડુ છાજે;
 યાત્રા કરતાં પાર ના પામે, શ્રેષ્ઠ હટક ગાજે. ૨
 રસા તાળમાં મુળ ખીરાજી, હટકેશ્વર સ્વામી;
 અમદાવાદમાં આઘ્યા પોતે, સહુ રહ્યા છે શીરનામી. ૩
 નાગરોના ઈષ્ટ છો પોતે, શરણુ આઘ્યો ધારી;
 કૃપા કરો મુજ કીંકર ઉપર, શીર નામુ ત્રિપુરામી. ૪
 મૃત્યુ લોકમાં આપ આવીને, ખેડા દીવા ડંકા. મળી ૦ ૧૧

હાટકેશ્વરના ગુણુ જે કોઈ, સાંભળશે ગાશે;
 અર્થ ધર્મને કામના સહુ, તે સર્વે ધાશે. ૧
 મોક્ષ થઈને જાય કૈલાશે, જન્મ જાત પામે;
 હાટકેશ્વરની ભગતી કરશે, મુખ સંપત્તી પામે. ૨
 નરક નીવારણુ પાપ પ્રગલણુ, ઉતારે ભવ પારે;
 શીવ શક્તિ કેરી ભક્તિ કરશે, તરશે સંસારે. ૩
 સંવત એક નવ ત્રણુ પાંચમાં, રૂડો મહામાસે;
 શીવરાત્રીનો દીવસ રૂડો, નાગરો ગુણુ ગાશે. ૪
 મહારાત્રીયે કરજોડીને, ધ્યાન ધરે શંકરકા. મળી ૦ ૧૨

હધુ દીર્ઘતા ભેદ ના જાણુ, તાલખંધ સ્વામી;
 માન શબ્દ ન જાણુ સર્વે, રહોછુ શીરનામી. ૧
 ભોળે ભાવે ભગતી કરીને, શીવના ગુણુ ગાવુ;
 અપ્તરસ સહુ પીવા કાજે ઉમંગ ખડુ લાવુ. ૨
 જ્ઞાન પુર્ધીને અક્ષર ભેદમાં, સમજુ નહી કાંઈ;

બુદ્ધિ આપો મનમાં સારી, છે અદ્ય બુદ્ધી મારી. ૩
 કરવોડીને આરા માર', વર આપો ભારી,
 બાજાજી ઉપર કરાણા કરાને, શીર રહો ત્રિપુરાસી. ૪
 જેને બોલો મુખથી વાંણી, ત્રિલોકમાં ડંકા. મ ગ્રીં ૧૩

આવ્યને વેલીરે અંખાતુ આવ્યને વેલી અે રાગ.

શરણુ આવ્યો રે માજી હુ શરણુ આવ્યો,
 કૃપા કરો પરમેશ્વરી હુ શરણુ આવ્યો.
 અપરાધ મારો ક્ષમા કરો માજી શરણુ આવ્યો.
 દુઃખ દાવાદળ સડુને મૈયા શરણુ આવ્યો. ટેક.
 અમદાવાદથી ચાલો આવ્યા, આવ્યા તદીની તીર.

નિશાન મૈયા તારૂં ફરકે, આવ્યા સર્વે ધીર.

માજી શરણુ આવ્યો કૃપાં અપં દુઃખં ૧

સંવત ઓગણી ચોતરીસામા, રૂડો શ્રાવણુ માસ.

કૃષ્ણઅષ્ટમી બુધવાર સારો માજીની રાખી આરા.

માજી શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨

સાબરતીરથી સંગજ આવ્યો આવ્યા કુડાસણુ ગાંમ.

સુખશાતાથી સંગજ આવ્યો, ધરી મૈયા તહારી હાંમ.

માજી શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૩

આછી આછી વૃષ્ટી થાય, સંગબહુ અકળાય.

માણસા ગામની વાટ મધે પાણી બહુ ભરાય.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૪

આકુળ વ્યાકુળ થાય સર્વે, ઉતારો પાણી પાર.

ચરાડા પછી કુકડવાકુ તે ગામમાં પાણી અપાર.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૫

આ દુઃખનો માણ પાર નહીને, ધાઓ અંમે માત.

ઉભો ઉભો સંગ ચરણ કરેછે, સુજ નહિ કાંઈ વાત.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૬

અપાર વૃષ્ટી થાય રણમાં, વાહારે આવો નિજમાય.

પ્રાશ્વિત સર્વે પ્રદેસે કરો, આ દુઃખ કેમ ખમાય.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૭

ત્યાંથી ચાલ્યા આવ્યા માણ, ગાંમ કડા શુભ સાર.

બેઠીછે મંમાયા પોતે ક્ષમા કરો આ વાર.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૮

આશ પુરેછે માણ પોતે, પારણાં અંધાવે દ્વાર.

અદ્ભુત મૈયા સ્વરૂપ તાર, મેં જોયું પ્રત્યક્ષ સાર.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૯

વીસનગરને વડનગર, વચેછે ગુજગાંમ.

ત્રણે ગામનું પાણી એકઠું, સુજે નહી કાંઈ હાંમ.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૧૦

કૈલાશ વાશી શંકર બેઠા, હટકમાણી શુભ સાર.

નાગરોનો ઈષ્ટ પોતે. ઉતારો મેઘ પાર.

માણશર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦ ૧૧

અરજ સુણી શંકરજીએ, દુઃખ રાખ્યું પોતે પાસ.

દાસ ઉપર દયા રાખી, સહુએ ધારી તેની આશ.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૨

માહાદેવજીએ આરા આપી, સુખી થઈ સહુ જાત.

અરજ સુણી વહોરે આજ્યા, સહુ થયા ખુશી રાત.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૩

વડનગરથી ચાલ્યા સર્વે માણ શરણે જાય.

મહામાયાએ દુઃખનિવાર્યું, સુખી કરી આ કાય.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૪

કૃપાસિંદુ કૃપા કીજે, આવુ કષ્ટ ના દેશો કાય.

આશ પુરો આનાગરી નાતને, સહુ આવી નમે તારે પાય.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૫

દાતા મહે રાંણો છાજે, દારે સહુએ જાય.

રાણાજીએ ત્યાં દુઃખજ દીધું, કેહેવા સહુએ પળાય.

માણશરણું કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૬

આખો દાવશ વહી ગયોને. ભુખ્યો રહ્યો સહુ સંગ.

કૃષ્ણપક્ષની ચતુરદર્શીએ, થઈ ગયા સહુ પતંગ.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૭

હવન કરવો માણ કેરો, સનમુખ જેને જ્યાંહ.

ઉદાશ થયા સર્વે સજન, મન ઉતરી અંખા ત્યાંહ.

માણશરં કૃપાં અપઃ દુઃખઃ ૧૮

દાતાથી ઉચકીને લીધો, જ્યાં ખેડીછે અંખે માય.

સંગ પેહેલાં માયે દરશણુ દીધાં, ઉમંગ અંગના માય.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૧૯

પાતીક સર્વે પ્રદેસે કીધાં, હવન કરાવ્યો રાત.
અડધી રાતની નોખત વાગી. સંગ આપ્યો સર્વે જાત.
માજ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૦

પ્રાતુસકાળે પુજત કીધું, ઉમંગ ઉર ન માય.
ભુખ ત્રશા નીદ્રા ત્યાગી, સાંજ સહવાર થાળો થાય.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૧

આરામુરમાં અંમા ખીરાળો, પુરવઠો મહાકાળી.
દક્ષણમાતા અધઃભુજ, ચૌવાળ બહુચર બાળી.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૨

મેહુર કરી મહંમાયાયે ત્યાં, ચાચર મધે કાય.
ઉદો ઉદો મુખ આચરો, નાચે કુદે ગાંતતાંનગાય.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૩

હેઝી વાર ઉગારી લીધા, કૃપા કરીને માય.
ભવોભવ હુ પારે આલુ, જ્યાં સુધી રહે મારી કાય.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૪

ચાચર મધે આપ ખીરાળો દક્ષણમા ખોડીયાળ.
વામાંગે ગણપતી ખીરાળે, સામાં બહુક બાળ.
માજશરં કૃપાં અપં દુઃખં ૨૫

માનસરોવર તીરે બેઠી, વડીલ અંગના માત.

આશ પુરે શકાદીની સાંમાં કોટેશ્વર કૈલાશ.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૨૨

સરસ્વતીની તીરે માહા, આવેછે સહુ દેવ.

બ્રહ્માદી ઇન્દ્રાદી સર્વે, કરેછે માની શેવ.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૨૭

ચારે જીગે આપ ખીરાજો, શેવકજન પ્રતીપાળ.

ધોળા ગઢમાં વાસ તારો, દેહ કાણુ ના આવે આળ.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૨૮

કાલો ઘેઝો થઈને ગાવુ, ધાવો અંમે માત.

અરજ મુળો ઘડી ઘડીને, સાંભળો છાંની વાત.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૨૯

ન્યાહજો નિજ દાસ આવે, પાલવ તારો સહાય.

એકજવાર અરજ કરૂછુ, નરનારી સર્વે ગાય.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૩૦

ચરણા ચોળી સાડી ખીરાજે, ઝરેછે અમૃત કાપ.

જનમ ધરીને માની પારે એક વાર જાતે જાય.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૩૧

ઉદો ઉદો મન ઓચરીને ધરૂછુ તારી આશ.

નાગર સહુજન અરજ કરેછે, ખાલાની રહો પાસ.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૩૨

ભટલેયે કરૂછુ નવ કીધો, અરજ સુની નહી કાપ.

આકુળ્યાકુળ થાય સર્વે, શિર ખેડી છે મહુમાય.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં

૩૩

એક વાર શહુ ખોલો જે જે અંખે માત.

ત્રિપુર સુંદરી મનમાં ગાજે, ઉર રાખોને આજ્ઞાત.

માહારાં કૃપાં અપાં દુઃખાં

૩૪

કળેડા વગેરેનો ગરખો.

એક તરણીયે, વડનગરમાં પોતાનો વર પોતાથી ઘણોજ
નાનો ને અણસમજી હોવાથી, મહાદેવના દેહરામાં પોતા
નો જીવ આપવા માંડ્યો હતો. તેનો આ ગરખો છે ને
તે હાલ નીશાનીયો વડનગરમાં પ્રસિદ્ધ છે.

મસ્તક પુળ.

ખોખડા ગણેશ તુને વિનવેરે, અજેપાળ લાગુ પાય;

સખી સૈયરનિ વિનતીરે, સારા નગરમાં ગવાય. ૧

અતો વર નાના માટે રાજ, કીધુ મારા જીવને સાટે રાજ;

દુઃખડાં ઘણેશં માટે રાજ, સૈયરોના મેહણાજ માટે રાજ.

અણુ દુઃખ સાહેદાટે રાજ, સભાગીયા મોટા ન થાયે રાજ;

સાસરીતો વેઠી નવ જાણે રાજ, આજ હેને સાસરી લાગી રાજ.
એ બાળાપણમાં ભાગી રાજ, નાનુંદી નાને વેસે રાજ;
હીડતી છુટે કેરો રાજ, ચાલતી ગજંદર ચાલ રાજ.
સહીયરોનાં મેહેણાં સાલે રાજ.

આવડુ થાતુ નવ જાણ્યુ રાજ, સહીયરોનુ કહુ નવ માન્યુ રાજ;
મોતીડાં મોટાં હુતાં રાજ, નાકમાંતો ખુચી રેહેતાં રાજ.
હમે છેએ અબજા નારી રાજ. લોકડીયાં દુરાચારી રાજ;
અજાણના સ્વામીરાજ, આણુભવ નાનેરો પામી રાજ.
પેલે ભવદેજો કાંમીરાજ, એતો વર નાના માટે રાજ. ટેક.

વડનગર રણીયાંમણુરે, શરોવર સમેળા પાળ;
ધન ધણુ લક્ષ્મી ધણીરે, તાં રૂપવંતી ગુણનાર; એતો. વર- ૨
વડનગર રણીયાંમણુ રે, વસે નાગર લોક;
સર્પાંચે શીશ ચડાવ્યુ રે, તેતો નાના વરને શોક. એતો. ૩
દાહાડે દહાડે ધટતી ગર્દરે, મારી દુઃખે દાજે દેહ;
મહાદેવ તુને દયા ન આવી, મારે હૃદયે પડીયાછે છેહ. એતો. ૪
કુંભેશ્વર કુંશસ્થરને વિનવુ રે, અજાણ લાગુ પાય;
મુસ્તક પુજા જે કરે તેનો, વર મોટરો થાય. એતો. ૫
સર્પાં સૈયર એ ભરમે ભરાંણી, વર વરવાની કોડ;
મહાદેવ છે મંછાનો દાતા, એતો આપે ભલેરી જોડ. એતો. ૬
આસો વદી અમાવાશિયા રે, પરણ્યો આવે ઘેર;
નાગો થઈને પોતીયુ નીચોવે, હવે શી કરવી પેર. એતો. ૭
હાથે સાહીને મેડીયે લીધો, પાડવા લાગ્યો રે ખુંમ;
વાકી પાઘડી ઉછાંછળો ચાલે, જાણે પરદેશી કુંમ. એતો. ૮

સોળે વરશે સુવારે આડ્યો, એક દીન દીઠો વાંકો;
 નાનેરો વર ને મોટી કન્યા, તેનો છ પોળમાં સાખો. એતો ૦૯
 સાંજ પડે ને સઉ સુવારે આડ્યાં, હમે તે કેમ પાસે સુધયે;
 આપણુ ખેતે દુઃખ છે મોઢુ, જો મહોદેવને કહીયે. એતો ૦૧૦
 સાંજ પડે ને સહીયર સાસરે જાયે, આપણુ ખેડારે જોઈયે;
 હીરણ્યવરને દુઃખે મરીયે, ચાલો કુંભેશ્વર જાયે. એતો ૦૧૧
 દળદરીને દયાંમણોરે, દીઠે દાજીરે દેહ;
 દેવ દયા તુને શેન આવી, મારે હૈયે પડીયા છે છેહ. એતો ૦૧૨
 અકરમીને અભાગીયો રે, હસ્તા હીડેરે લોક;
 સાસરે જઈને શુ કરે, પરણ્યાની મુકુ પોક. એતો ૦૧૩
 મિયા શેખ તુને વિનવુરે, તરવાર માગી આપો;
 અજ હમારે ખપ પડ્યો છે, તમે વચન રખે ઉથાપો. એતો ૦૧૪
 સખીયે તરવારજ સાઈ, ન દેખાય એમ ઝાલી;
 કુંભેશ્વરની વાટડીયેરે મુસ્તક પુળ કરવા ચાલી. એતો ૦૧૫
 સખી સૈયરે વીચાર કીધો, રાખી રૂદયામાં વાત;
 ઈછાવરતો આપણુ પામીયે, કીજે ઉત્તમ ઘાત. એતો ૦૧૬
 વીચાર કરીને ખે નીસરી, સામી મળી છે એની માસી;
 શીરાવવાની વળા થઈ છે, તુતો વેહેલી વળજે પાછી. એતો ૦૧૭
 રાવળ વાળ્યમાં નાહી ધોઈને, સુરજને અર્ધ દીજે;
 કુંભેશ્વરના દેહેરામાંહે, ચાલો મુસ્તક પુળ કીજે. એતો ૦૧૮
 કુંભેશ્વર તમને વિનવુરે, સાચા શંભુ ધરા;
 જર મોટેરો આપજીરે, હમે ચણવસુ શીશ. એતો ૦૧૯
 તરવાર કહાડી હાથજ ધીલી, હવે સી કરવી પેર;
 સખીને સૈયરે એમ કહ્યારે, હવે ચાલો જાયે ઘેર. એતો ૦૨૦

વાવ્યકુંડમાં નાહી કરીને, મહાદેવને અર્ધ દીધો;
 સ્વામી કુંભેશ્વર મેં પાપ સુ કીધું, મને હીરણ્ય વર કેમ દીધો. ૨૧
 ફટ ભુડી ફટ પાપણી રે, તારી પેહર મેં જાણી;
 રાવળ વાવે નાહી ધોઈને, સીદ અરધ્યુ પાણી. અંતો ૦ ૨૨
 તરવાર કહાડીને ગળે માડી, ખેડી આંગળ ખે;
 મહાદેવ છે મંછાનો દાતા, તે સ્ત્રી હત્યા કેમ જો. અંતો ૦ ૨૩
 ઉંટે ચડીને રખારીરે આળ્યો, ગાંમમાં ખુમજ દીધી;
 કુંભેશ્વરના દેહરામાં દોષ્યે મુસ્તક પુજા કીધી. અંતો ૦ ૨૪
 નગરમાં હાહાકાર થયોને, સઉકો જોવાને ચાલ્યુ;
 કુંભેશ્વરના દેહરામાં કોઈ, સખીયે ધર ધાલ્યુ. અંતો ૦ ૨૫
 અખો ધરિ ખે કુવર ચડ્યા, ગડગડે નિશાન ખે ચાર;
 અશ્તારીનો પાર નહીરે, પાળાની સંખ્યા અપાર. અંતો ૦ ૨૬
 માડીતો રોતી નીકળીરે, માસી કુટે પેટ;
 દીકરીતો અંતે સેને અવતરી, જાણી ઉઠી તે પડીવે. અંતો ૨૭
 ઈશ્વર પુજ્યા પહાણીયે રે, પારવતીયે નાખી ધુજ;
 મુઘન હુએ મોટો ન થયો, આતો કેણી થઈ કુજ. અંતો ૨૮
 ઝોળી ધાલી ઘેરજ લાળ્યા, તેડાળ્યા ભાણુજ વેદ;
 નાડી સાહી અંતે કેહેરે, અંતે જીવાડે જીગદીશ. અંતો ૨૯
 ભાણુજ વેદ તુને વિનવુરે, જોને જોઈને ધુણાળ્યુ છે શીશ;
 સૈયરને કેહે વિનતી રે અંતે, જીવાડે જીગદીશ. અંતો ૦ ૩૦
 પંદર દહાડા પડે રાખી, માથે ધાલ્યુ છે પાણી;
 મુસ્તક પુજાની વિનતી રે, દેશ પરદેશ વખાણી. અંતો ૦ ૩૧
 છયે પોળમાં વિવાહ કરજો, કરજો જોઈ વિચારી;

નાનેરા વરને મોટી કન્યા દે, તેને હન્યા છે હમારી. એતો ૦૩૨
 વડનગર ને વસનગર રે, વચે ગુળ રે ગાંમ,
 નાના વરને પરણાવે તેના, આપને દેળે ડાંમ. એતો ૦૩૩
 વડનગર રળીયાંમાણુ રે, વસે નાગર લોક;
 નાનાવરને મોટી કન્યા, તેનો તે વિવા ફોક. એતો ૦૩૪
 વડનગર રળીયાંમાણુ રે, વસે મહાજન જાત;
 મોટા વરને પરણાવળે રે મુખી રહે દીન રાત. એતો ૦૩૫
 મહાદેવને માથે પાતરી રે, ગણેશને માથે કુલ;
 નાનાવરને મોટીરે કન્યા, તેણે પરણે જાળે મુળ. એતો ૦૩૬
 હેલી વારતો હુ ઉગરી રે, હવે મરૂ વીખ આઈ;
 મામલીયા સુત ભાણુને ર, જોણે મુસ્તક પુળ ગાઈ. એતો ૦૩૭

નાથુજી ચંદાની પ્રીતી. રાગ ઉપર પ્રમાણે.
 પોળના ગણેરા તુને વિનવેરે, અજેપાળ લાગુ પાય;
 નાથુ ચંદાની પ્રીતડીરે, નગરમાંહે ગવાય. ૧
 નાથુ મારા મનનો માન્યોરાજ, નાથુ મારા દીલનો ભેધોરાજ.
 નાથુ વિના કાણુ નવ જાપેરાજ, ઘડી વરસ સાત થાપેરાજ.
 ચંદામણુ હસીને ત્રિધીરાજ, પછે કેશો જાણુ ન કીધીરાજ;
 નાથુ મારા દીલનો ભેધોરાજ. ટેક.
 ઈડર તજીને હમો અમનગર આળ્યાં, એટલો દેશ હમારો;
 પંચે મળીને ધણી ભંભેયો, હમને ભરસો તમારો;
 તેતો કેમ મુક્યો જાપેરાજ. નથુ ૦ ૨
 પંચે મળીને ધણી ભંભેયો, હવે શી કરવી પેર;

- પ્રથમ પેહલાં મળ્યાં હુતાં, પેલા વીરજી સોનીડને ઘેર;
તેતો મારા મનનો માન્યોરાજ. નાથુ ૩
- બોરવાવાડે મારૂં સાસરે, અટકેળ વાળી લીધું;
નામરીનાતમાં નીરભે થઈને, મનનુ માન્યુ કીધું;
તેતો મારા મનનો માન્યોરાજ. નાથુ ૪
- દાજી ઘરમાં આવતા જતા, તેને કારજ નવ સીધું;
ખુદીસી કેડનો નાથુજી આબ્યો, તેણે મનકુ હરીને લીધું;
ખુદો કેમ મુખ્યો જાયેરાજ. નાથુ ૫
- સો રૂપૈયામાં સાદુરે કીધું, એકજ રાતનુ મુજ;
અંદાને ચીતથી રખે વિસારો, તમે મળવાનુ કરજો મુજ;
મુજતો હમારા નવ કીજેરાજ. નાથુ ૬
- ભુલા મલેખના ઘરમાં એને, રાખ્યો હિંદુનો ધર્મ;
ખાતર પાડીને ખુલ્લે કાઠાં, તે કોઈ ન જાણ્યો મર્મ;
મલેક પાડોરી હુતોરાજ નાથુ ૭
- નાગરના લોક મળ્યા એકઠેરે, પુછેછે સુખાને કાજ;
અંદાને તમે પુછી જીવોજે. નાથુ ઉપરછે રાજ;
તેતો મારા મનનો માન્યોરાજ. નાથુ ૮
- નગરની સેરી સાંકડીરે, બહારછે છોછો વાસ;
ખરે બપોરે આવજોરે, તારા દુરીજન હોય નીરાસ;
આશ તો હમારી પુરોરાજ. નાથુ ૯
- ધન દેખીને નવ અજુરે, નાથુ દેખીને રાચુ;
જગાભાઈની શીખામણુ સાંભળી, રખે મન કરતા કાચુ;
સાચુ તો શઘે રાચુરાજ. નાથુ ૧૦

- નાથુજી તમે જાણતા નથીરે, ખાવુ પડશે ઝેર;
 ઝ્યોલંભો દેવા જાવુ ઘેટતો, જાળો બચુવા દેવને ઘેર;
 હરીહર મુને ગાતો હીંડરાજ. નાથુ૦ ૧૧
- નાથુ જોખન ઉડતપુરે, લોપી મનની લાજ;
 હમો તમો પુરાણ બાંધીયાંરે, પ્રેમે મંધાયો પાશ્ય;
 કીધુ હમે તમો કાજેરાજ. નાથુ૦ ૧૨
- વજ્રુઆથે ચંદા શીખતીરે, છીનાજવાની પેર;
 પ્રથમ પેહેલાં મળ્યા હુતાં, પેલા વીરજી સોનીડને ઘેર;
 તેતો મારા મનનો માન્યો રાજ. નાથુ૦ ૧૩
- મુખતો મારૂ ચંદ્રમારે, વાંસો પેહેલનો વાંક;
 કોયલની કોટ પોતાના સરખી, તારો સીંહના સરખો લાંક.
 એને તુ ભાવે રૂડીરાજ. નાથુ૦ ૧૪
- કનક વરણી કાંમતીરે, વરત્યાં મંગળ ચાર;
 હમો તમો વચે અંતર નથી, ત્યા નીસરી આબુ સાર,
 પાર હમો ત્યાંથીજ પામ્યાં રાજ. નાથુ૦ ૧૫
- શશીવદની મૃગાલોચનીરે, ચંદા ચંચળનાર;
 ચંપક વરણી કાંમતીરે, તેનો નાથુજી ભરથાર;
 તેતો મારા મનનો માન્યો રાજ. નાથુ૦ ૧૬
- ચંદા થાયે દાહીલીરે, બાળાપણને જોમન;
 નાથુજી તમો ચાલશો તો, જોખન થાસે મંદ;
 પછી કાંઈ કાંમ ના ચાવે રાજ; નાથુ૦ ૧૭
- નાથુજી કેડે કટારડારે, બાંધે ભરાવીછે ઢાલ;
 કુકના સરખો નાથુજીરે, તેતો મારા હૈયાનો હાર;

તેતો મનડાનો માન્યો રાજ. નાથુ	૧૯
નાથુજી તમો પાતળારે, કુંકુમ વરણી દેહ;	
ભલે પધાર્યા ભોર મારે, તેને પુરણુ બાંધ્યો રનેહ;	
તે કેમ છુટ્યો જાયે રાજ. નાથુ	૧૯
નાથુજી તમો આવળેરે, કરજો સાહે હમારી;	
તમેતો આતમારાંમ છોરે, પછી હુ છુ દાસી તમારી;	
વાંકતો હમો નવ કીજી રાજ. નાથુ	૨૦
ભાવન ગાયને સાંભળેરે, પોચે મનની આશ;	
ઉભો રહી હરીહર વિનવેરે, ચંદા તે તોરી દાસ;	
પ્રીતડી વાર નીભાવી રાજ. નાથુ	૨૧
ચંદા થાયે દોહીડીરે, નાથુ ચંદાથુ ભીડે;	
ચંપકવરણી દેહડીરે, અતી ઘણેરૂ પીડે;	
ભીંડ્યા વના પીડ નવ ભાગે રાજ. નાથુ	૨૨
ચંદા ચમકતી બીજળીરે, નાથુ ચંપાનો છોડ;	
નાથુ ચંદાની પ્રીતડીરે, ગાયે વળ્લુવો મોડ;	
નાથુ મારા મનનો માન્યો રાજ.	૨૩

બંસરી બજાઈ આજ રંગસે મોરારી એ રાગ.
 મેરેતો હટકેશ્વર ઇશ, દુસરી મૈયા મોરી;
 ગનપતીકુ ધ્યાન ધરી, કરે સરસ્વતી ગનાં મોરી; ટેક.
 જળ થળ જીવ જંતુ મોહે, મોહે પક્ષી શારી;
 કૈલાશમે આપ ખીરાળો, મોહે ભીક્ષી નારી. મેરેતો ૧
 ઉમીયાંજી અંગ લીયે, ગંગ જટામે પ્યારી;

ગણે સ્તંભાળા છાજે, ભભુત અંગે ધારી. મેરેતો ૨
 વ્યાક ધંતુરા પીયે ભંગા, નંદીકી અસવારી;
 પેદ ચિરંચી નારદ શારદ, વ્યાન ધેરે ભારી. મેરેતો ૩
 એકલિ હાથ મગ ચમૈ છાજે, ફુલે હાથ શુવ ધારી.
 તિજે હાથ અમેચર દીજે, આછંગે કિમીયા નારી. મે ૪
 તિતત્રોક તિત નેચ છાજે, શોભા દેજે ભારી.
 મત્યુત્રોકમે વ્યાપ ખીરાળે, સહુ ભડિત કરે તુમારી. મે ૫
 નર નાર ઉમેંગે ગાયે, સ્તુતી કરજે સારી.
 કરજોડીને કરે વિનતી, કૃપા કરે ત્રિપુરાશી. મે ૬
 નાગરી નાત અરજ કરે, શિવ શક્તિ ધંટ ભારી.
 કૃપા કરો શિર હર આસાદુ, સ્તુતિ કરે તુમારી. મે ૭

છંદ.

અહુચર આળી તુમતવાળી, સકળ ભુવનકી તુ દાતા. એ રાગ.
 મહંભાયા મત આત્રી અંગે, વ્યાન ધરો સખ મતવાળા;
 ચાર જુગ નવખંડમે વ્યાપી, ત્રિપુર સુંદરી શિર આળા. ટેક.
 અશાડ માસમે વ્યાદ્ય ઈશ્વરી, આશાપુરીદે જુગતમા;
 શાસ્ત્ર ભુગ વ્યાધ અસુર મારે, નવરાત્રી સખહે મનમાં. મહં ૧
 શાવણ માસમે શક્તિ સાચી, શિવશંકરકા પુજન ન્યારા;
 સરસ્વતી સુંદરી શારદા, ઝરમર મેહ ખરેસે ધારા. મહં ૨
 ભાદ્ર મારો ભદ્રકાલી ભવાંતી, ભુવનેશ્વરી ભવમે સાચી;
 ભાવ ધરે ભગવાંત ઉતકુ, સચરાચર જુગમે જાચી. મહં ૩

આસો માસ વ્યતમેલી મૈયા, નવરાત્રી ઘેર ઘેર હોતી;
 નારાયણી નવ દુર્ગા નારી, ઉદો ઉદો મુખશે કેહેતી. મહં ૪
 કાગતગ માસમે કાળી કદ્યાણી, કળઝુગમે ત્રિયુગ ધરતી;
 કબાણુ સ્વરૂપે કંશને મારેચો, અષ્ટ ભુગ્ન નામ ધરાવતી. મહં ૫
 માગશર માસમે મહિશ વાહિની, માર માર વ્યસુર કરતી;
 માતંગી તુલગ્ન ભવાનિ, માર્કુંડ ઉરમે એ રખતી. મહં ૬
 પોશ માસમે પાર્વતી કહિયે, હિમાચલ પરવત સારી;
 ચંડમુંડ રક્ત ખીજ નિશંખ શંભ. વ્યધોરૂપે નાખ્યા મારી. મહં ૭
 મહા માસે નવરાત્રી ખેલે, મહા મારી રક્ષણુ કરતી;
 રક્ત ચામુંડા શય વાહની, જવાળામુખી જગમે જોતી. મહં ૮
 ફાગણુ માસમે ક્યુવા ખેલે, ભર ભર ઝોલી ગુલાલકી;
 ચોસઠ જોગણી ચાચર આઈ, શિર ધરી કેશર મટકી. મહં ૯
 ચૈત્ર માસમે આઈ ચંદીકા. ચામુંડા નામ ધરાવતી;
 નવરાત્રીકા દીનહે ન્યારા, હોમ હવન સખ કરાવતી. મહં ૧૦
 વૈશાખ માસમે વહારે ચડિયે, કોગલીયાકા હે ધારા;
 અરજ સુણુ કે ચડિયે સિંહપે, રોગ દુઃખ સખ કરો ન્યારા. મહં ૧૧
 જોઠ માસમે અરજ સુણુલ્યો, ખાલ્યહોનિજ શરણુ કી;
 આશરખે સખ દેવ દેવાદી, પાસ રહો શિવશંકરકી. મહં ૧૨
 પુરણુ માસ પુરશોતમ કહિયે, આનંદ ઉરમે ખડુ પાયા;
 જે જે ખોડો ખડુચર અંખે, ખાલાળ્યે ગુનખાયા. મહં ૧૩

કુહા.

- કરજોડી કર વિનતી, છુ હુ સહુનો દાસ. ૧
- મનમાં ઉમેગ એટલી, શિવશક્તિ પુરે વ્યાસ. ૨
- માત્રા ભેદ જાણુ નહી, અક્ષર ભેદ પણુ નેમ.
- સ્વ દીર્ઘ તેમ પ્રગટીયુ, સહુ સાથે કુશળ ખેમ. ૩
- રહુછુ અમદાવાદમાં, રાયપરમાં મુકામ.
- ગુણપારેખનીપોજમાં, ત્યાં છે પોતાનો ઠામ. ૪
- નાગર બ્રાહ્મણુ જાતછુ, જાલાજી નામ ધરાય.
- શિશ્યછુ વાસુદેવનો, વડનગરો કેહેવાય. ૫
- સુતછુ ભગવાનજીતણો, લેછે અંબાનુ નામ.
- હરિ ઈછાથી મન થયુ, અરણ્યુ સર્વે હાંમ. ૬
- અંબામાની મેહરથી, થયુ મંત્ર ઉડલાસ.
- આશાપુરી શિવશંકરે, ઉઠી ગયો મનનો ત્રાસ. ૭
- અંબામાની મેહરથી, નમુછુ સર્વે દેવ.
- એકવાર જ જો ખોજો, હરી હર હર મહાદેવ.

જાહેર ખખર.

—૦૦૦—

આ નિચેનાં પુસ્તકાં નિચેને ડોકાણેથી રોકડી કીમતે મળશે.

૧ આહનીક શાંખાયન શાખાનું રૂબેદનું કી. રૂ.

૧ શિવરહસ્યોક્ત. નમક ચમક રૂબી. કી. ૨ આના.

૧ સંખ્યા ટીકા સાથે કીમત. ૩ આના.

૧ મંગળાચ્છક. કીમત. ૧૧ આનો.

૧ માતાજી તથા મહાદેવના મર્યા વિગેરે. કી. ૨ આના.

૧ કીર્તનાવળી. કીમત. રૂબા

અમદાવાદમાં.

પંડ્યા. મંગળશંકર ગોવિંદદેવને ત્યાંથી ડે. હવેલીની પોળ.—

દેવે. બાલાજી ભગવાનજી ડે. યુથાપારખની પોળ.—પંડ્યા

હથરજી નારણજી ડે. શાંકડીશેરી.—મામાની હવેલીમાં છ

આનામાંથી.—રા. ગોપાળભાઈ લક્ષ્મીનારાયણજી ડે. ખ

ડીયાની ગેટ આગળ.—વૈદ. છોટાલાલ મુળજી ડે. ખાડીયા

ની ગેટ આગળ.—વંતેશી. પરબુરામ મનસુખરામ ડે. ખા

ડીયા મણીમાસાની ખડકી.—રા. મોતીનાથ રામનાથ ડે. શા

કડી શેરી બાપાશાસ્ત્રીની ખડકી—હાજ. મનસુખરામ ધે

લા ડે. રાત્રમેતાની પોળ.—સુરત મધે મુનસો. હરીશંકર

રેવાશંકર ડે. આનમરામ બુખણની પોળમાં.

